

ORGANUL SFATURILOR POPULARE DIN REPUBLICA POPULARĂ ROMÂNĂ

Anul XXIII nr. 6444

6 pagini
30 baniDuminică
4 iulie
1965PROIECTUL DE CONSTITUȚIE
A REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIAPoporul — titularul
și deținătorul suprem al puterii

Prof. univ. Ioan Ceterchi

Demnitate, onoare,
certitudine

Constantin Chiriță

Vitoarea Constituție a Republicii Socialiste România înscrisă cu litere de aur pe poporul liber și stăpîn pe soarta sa este titlul și deținătorul suprem al înfrunghii puterii. Așadar, POPOPUL SUVERAN, stindard de luptă al tuturor generațiilor de luptători pentru libertate și fericirea poporului, a impus istoriei noastre ca deplină și definitivă înfăptuire a epocii — victoria socială — a marelui popor străvechile pămînturi ale patriei noastre.

Orice jurist, de oriunde, animat chiar și numai de onestitatea față de profesia sa, cunoscător al istoriei statului și dreptului din locuri și timpuri diferite își va recunoaște, cu umirare, cel puțin sîși, marea acestor istorice înfăptuiri social-juridice — idee de utopic eseu sau de mincinoasă demagogie în orice orînduire bazată pe exploatarea omului de către om, realitate materială palpabilă doar în societatea socialistă. Ca jurist, ca modest participant la opera istorică a poporului din care mă trag sint profund tulburat de semnificația acestei consfîștiri din vitoarea Constituție: „Întreaga putere în Republica Socialistă România aparține poporului, liber și stăpîn pe soarta sa”.

O consfîștire solemnă a rezultatului îndelungatei lupte a poporului român pentru libertate, independență și suveranitate.

Partidul comunistilor, preluînd cele mai înaintate tradiții ale luptei poporului român pentru libertate, independență și suveranitate, nu numai că a făcut poporul constient de uriașa sa forță combativă revoluționară, de creație istorică, ci — a fecundat această forță înmîindu-i-o prin organizare, prin situarea clasei muncitoare în fruntea acestei lupte, prin sudarea alianței clasei muncitoare cu masele de milioane ale țărănimii, dînd revoluției socialiste forța de nebiruit a poporului. Puterea a fost smulsă din minile capitaliștilor și moșierilor, a început marea operă constructivă a socialismului pe un front uriaș cuprinzînd întreaga țară, întreaga societate. Sub conducerea înțeleaptă a partidului comunistilor, poporul român, în frunte cu eroica noastră clasă muncitoare, a făurit o nouă orînduire — socialismul.

Vitoarea Constituție a Republicii Socialiste România este un bilanț istoric al drumului revoluționar — scurt dar strălucit — străbătut de poporul nostru

(Continuare în pag. a 5-a)

(Continuare în pag. a 5-a)

S-a făcut!

A sunat la ușa unui imobil de pe strada Știrbei Vodă din Capitală și fără să aibă amprenta de catran a pitorescului hornar de odinioară, ne-a amplasat, — acum în miez de vară — în justificate pregătiri de iarnă.

Sînt de la întreprinderea de prelucrări manuale, secția coșevit.

— Fii binevenit! Ce s-a întîmplat?

— Vreau să curăț coșurile.

— Asta e foarte bine. Dar, vezi mame, abia mi-am făcut curățenia în casă și nu sînt pregătit. N-ai vrea să vii peste o zi sau două?

— Nu mă interesează. Acum am venit, acum fac. Așa am dispoziție. Scutur coșurile de pe toată strada.

— Bine, dar vecinul meu este plecat în concediu la Olănești. Ce-o să zică omul cînd o să se întoarcă și o să găsească funingine pe parchetul abia lustruit cu ceară?

— Nu știu nimic. Eu bag bila pe hornuri și restul uă privește. Așa mi s-a spus, așa fac! Dispoziția este dispoziție.

Și, cît ai bate din palme, omul s-a urcat pe scară în drumul lui vertical.

INSTANTANEE

nos spre acoperiș. Locatarul speriat și vînd să preîntîmpine avalanșa de funingine, a alergat la primul telefon. I s-a răspuns însă clar:

— Așa s-a stabilit la noi la întreprindere. Să se curețe coșurile din raionul 16 Februarie. Dacă nu, plătiți amendă. Vă salut, că nu avem timp și sună telefonul mereu. Trebuie să răspund operativ la reclamații.

Ca un alpinist impetuos, bravul cetățean vînzînd că nu rezolvă nimic cu telefonul a fugit pe acoperiș după reprezentantul coșurilor bucureșteni.

— Stai, frățioare, o clipă. Lasă coșurile în pace. Dacă nu poți veni mîine, sînt dispus să plătesc amendă.

— Nu-i nevoie — i-a răspuns coșarul zîmbînd sub sprîncenele de tus. Plătiți taxa, vă dau chitanța și scriu pe tabel că s-a făcut curățenia coșurilor. Vă rog să mă înțelegeți. Dispoziția e dispoziție!

Locatarul a scos banii și-a luat chitanța și s-a dus bucuros în casă să-și mîngie fotoliile neumbrite de funingine. Totul a intrat în normal cîci, fie vorba între noi, dispoziția e... dispoziție. Iar cei de la întreprindere respectivă au găsit soluția să împacă și capra și varza.

Felicitări și să ne vedem la... anul!
D. TABACU

Stringerea recoltei de cereale —
la timp și fără pierderi

Lucrările agricole de vară se desfășoară tot mai intens în întreaga țară. Recoltarea orzului, care se apropie de sfîrșit în sudul țării, a început și în regiunile din vest. La grîul din solurile timpurii, secerișul a început în cursul acestei săptămîni în regiunile București, Galați, Oltenia, Dobrogea, Ploiești și Argeș.

Din controalele făcute de specialiști pe ogoare rezultă că, în unele unități agricole, recoltările nu încep cu toate mijloacele în dotare de lanurile au dat în pîrgă și nu se fac lucrările premurgătoare pentru folosirea combinelor cu întreaga lor capacitate. De asemenea, mai sînt unități în care nu au fost amenajate încă arile și nu au fost repartizate corect mijloacele pe tarlale.

Recolta de cereale păioase este bună. Pentru stringerea ei în perioada optimă este necesar să se folosească și secerătorile, coasele, secerile, îndeosebi unde lanurile sînt cîzute și pe terenurile accidentale.

Pînă la începerea din plin a recoltării grîului conținut intens lucrările de îngrijire a culturilor. La porumb prăgila a II-a a fost executată pe 75 la sută din suprafața cultivată, iar cea de III-a pe 35 la sută. Lucrările de îngrijire a culturilor de porumb sînt întîrziate în regiunile Maramureș, Cluj, Crișana, Suceava și Hunedoara.

În majoritatea regiunilor, trifolienele se cosec a doua oară, suprafețe mai mari realizîndu-se în regiunile București, Oltenia, Galați și Ploiești.

În următoarele zile este necesar să se ia măsuri pentru grăbirea recoltării și depozitării frunurilor, asigurarea semințelor din cele mai valoroase soiuri de cereale păioase și totodată, alegerea terenurilor ce vor fi însemnate în toamnă cu grîu, în vederea creării încă de pe acum a condițiilor pentru aplicarea unei agrotehnici corespunzătoare. (Agerpres).

Îndată ce grînele au ajuns, pe unele porțiuni, în faza de coacere, la cooperativa agricolă de producție din Gostavățu, regiunea Oltenia, s-a trecut din plin la recoltare. În prim plan: Ing. Cornel Gîrjol, agronomul cooperativei și Ing. Gh. Vlad de la S.M.T. Caracal

Foto: MIHAI POPESCU

IN ACEST
NUMĂR:— Cu NICHITA STANESCU
despre POEZIA TINEREI
NOASTRE GENERAȚII— BEATE FREDANOV: ÎN-
TILNIRI

(Pag. a 2-a)

Dezbateri proiectelor

de Directive

Economistul
și producția
modernă

La masa rotundă au
participat economiști din
întreprinderi, din minis-
tere și din alte organe
centrale, cadre didactice
din învățămîntul superior
(Pag. a 3-a)

— BOB LEESON: Corespon-
dență din Londra — DECE-
NU VOR AVEA LOC ALE-
GERI ÎN 1965 ÎN ANGLIA
(Pag. a 6-a)

În regiunile Maramureș, Bacău și Oltenia

Adunări de dezbateri
a proiectelor de Directive

În întreaga țară continuă adunările în cadrul cărora oamenii muncii din cele mai diferite domenii de activitate, dezbate cu însușirea și spirit creator proiectele de Directive ale celui de-al IV-lea Congres al partidului. Asemenea adunări, la care au participat membri ai conducerii de partid, au avut loc în zilele de 1 și 2 iulie la Baia Mare, Carei, orașul Gheorghe Gheorghiu-Dej și Craiova.

La cele două adunări care au avut loc în regiunea Maramureș la Combinatul chimico-metalurgic din Baia Mare și la cooperativa agricolă de producție din Carei, a participat tovarășul Dumitru Coliu, membru supleant al Biroului Politic al C.C. al P.M.R. Cu același prilej, a fost vizitat Complexul de industrializare a lemnului de la Sighetul Marmăției și Stațiunea agricolă experimentală Livada.

La adunarea de la Fabrica de polistiren a Combinatului de cauciuc sintetic și produse petrochimice din orașul Gheorghe Gheorghiu-Dej a participat tovarășul Leonțiu Sălăjan, membru supleant al Biroului Politic al C.C. al P.M.R., ministrul Forțelor Armate ale R. P. Române. Cu acest prilej au fost vizitate combinatul de cauciuc sintetic, instalațiile de reformare catalitică, precum și noile construcții ale orașului.

La adunarea care a avut loc la uzinele „Electroputere” din Craiova a luat parte tovarășul Ștefan Voitec, membru supleant al Biroului Politic al C.C. al P.M.R., președintele Marii Adunări Naționale ale R. P. Române. Cu același prilej, au fost vizitate și uzinele „7 Noiembrie” din localitate.

În cadrul adunărilor, la care au fost prezenți mii de oameni ai muncii din întreprinderile și instituțiile orașelor respective, numeroși vorbitori au înfățișat cu satisfacție și mîndrie realizările obținute de poporul nostru, sub conducerea

partidului, în opera de construire a socialismului, perspectivele de noi succese, de avînt și mai puternic, deschise economiei naționale și vieții culturale a țării, de proiectele Directivelor ce vor fi supuse dezbaterii și aprobării apropiatului Congres al partidului. Ei au vorbit pe larg despre îndeplinirea și depășirea sarcinilor de producție, despre întrecerea socialistă care, în întîmpinarea Congresului, se desfășoară cu tot mai mult entuziasm, cu noi și importante rezultate.

Subliniind că proiectele de Directive constituie o continuare a politicii științifice a Partidului Muncitoresc Român, de dezvoltare în ritm susținut a economiei naționale, de desăvîrșire a construcției socialiste, vorbitorii au arătat că aceasta prezintă o politică consecventă de aplicare creatoare la condițiile țării noastre a învățării marxist-leniniste. Ei au relevat importanțele prevederilor ale Directivei în legătură cu dezvoltarea industriei grele și, în special, a industriei constructoare de mașini, precum și a dezvoltării în ritm rapid a bazelor energetice și electrice țării. Vor-

bitorii s-au oprit asupra unor probleme ale valorificării complexe a bogățiilor naturale ale țării, arătînd că și în regiunile lor s-au construit mari obiective ale industriei chimice, extractive și din alte ramuri ale economiei naționale, operă care va continua în anii cîincinalui.

Au fost scoase în evidență sarcinile importante care revin muncitorilor și inginerilor din întreprinderile economice pentru ridicarea nivelului tehnic al producției, realizarea capacităților proiectate, creșterea calificării profesionale a cadrelor, subliniindu-se condițiile concrete, posibilitățile reale, existente în aceste domenii. Mulți dintre cei care au urcat la tribună au împărtășit din experiența acumulată, s-au referit la lipsuri, au făcut propuneri menite să ducă la per-

fecționarea proceselor tehnologice, îmbunătățirea calității produselor și creșterea productivității muncii. Numeroși participanți la dezbateri au vorbit despre munca de cercetare științifică și necesitatea îmbunătățirii colaborării inginerilor, tehnicienilor și muncitorilor cu oamenii de știință pentru rezolvarea operativă, la un înalt nivel, a problemelor producției.

Vorbitorii au subliniat puternicul ecou produs de prevederile proiectului de Statut al Partidului Comunist Român. Ei au relevat faptul că Statutul Partidului Comunist Român, legea fundamentală de viață a fiecărui comunist, explică cu limpezime politica partidului, țelurile sale nobile, mobilizează pe comunisti și întregul popor la luptă pentru construirea celei mai înaintate orînduiri sociale.

În legătură cu proiectul noii Constituții, participanții la adunări și-au exprimat deplina aprobare și satisfacție față de prevederile cuprinse în proiectul legii fundamentale a statului nostru, document care consfîștește cuceririle de însemnătate istorică ale poporului român, liber și stăpîn pe soarta sa.

În cadrul adunărilor, primii cu puternice și îndelung aplauze, au luat cuvîntul tovarășii Dumitru Coliu, Leonțiu Sălăjan și Ștefan Voitec.

În încheierea dezbaterilor, participanții au adresat telegrame Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român, în care își exprimă adevăratea fierbinte față de politica înțeleaptă a partidului, hotărîrea lor și a tuturor oamenilor muncii din ținuturile respective de a-și consacra întreaga energie îndeplinirii sarcinilor pe care le va trasa cel de-al IV-lea Congres al partidului, pentru ridicarea continuă a nivelului de trai material și cultural al poporului, pentru înflorirea Republicii Socialiste România. (Agerpres)

NOUTĂȚILE ZILEI

La Termocentrala de la Luduș a fost pusă sub tensiune

Prima stație de transformare
a energiei electrice de 400 kV

Sîmbătă la ora 13.07 la termocentrala Luduș-Iernut a fost pusă sub tensiune prima stație de transformare a energiei electrice de 400 kV din țară.

Terminarea cu o lună înainte de prevederi a acestui obiectiv este rodul întrecerii însușite care se desfășoară în cîntecul Congresului partidului pe șantierul termocentralei.

Ținutul inginer Florin Predan, șeful sectorului montaj electric, a informat pe corespondentul nostru că noua stație este prevăzută cu instalații speciale de protecție prin relee, care vor folosi pentru prima oară în țară curenți purtători de înaltă frecvență pentru declanșarea întreprinderilor în caz de avarii pe linile electrice. Stația este dotată cu patru autotransformatoare monofazate, avînd fiecare cîte 133 000 kVA. Comenzile ei se efectuează de la distanță. (Agerpres).

Vacanță studențească

Datorită grijii partidului și guvernului, studenții țării vor avea parte de o vacanță plăcută și interesantă.

Un număr de aproape 8 000 studenți își vor petrece odihna la Pirul Rece și Costinești în tabere organizate de Ministerul Învățămîntului împreună cu Comitetul executiv al U.A.S.R. Tabăra de la Costinești, deschisă recent, i-a întîmpinat pe vremelnicii ei oaspeți cu 54 de căsuțe noi, cu cîte

4 camere care asigură condiții bune de cazare. Peste 5 500 de studenți vor face excursii în circuit pe meleagurile patriei, în munți, pe Dunăre și în Delta.

Merită relevată o formă nouă folosită în cadrul acestor vacanțe studențești și anume organizarea de brigăzi complexe care vor desfășura, în cadrul excursiilor, o activitate de cercetare multilaterală a unor regiuni urmînd

să expună la întoarcere în fața colegilor lor, rezultatele acestor cercetări.

2 770 studenți vor beneficia de tratament gratuit în cele mai importante stațiuni balneo-climatiche din țară. În cadrul centrelor universitare se va desfășura, de asemenea, o bogată activitate cultural-sportivă în cadrul caselor de cultură, cluburi și baze sportive studențești.

Noi complexe de servire

În numeroase localități din țară sînt în curs de execuție noi complexe pentru prestarea diferitelor servicii. La mare parte dintre acestea schelele au fost coborîte și în prezent se efectuează ultimele finisaje. În cursul acestei luni urmează

a fi date în folosință 15 asemenea unități la Carei, Zalău, Reghin, Blaj, Văleni, Drăgănești Olt, Horezu, precum și la Oradea, Craiova, Alexandria și Turnu Măgurele. Respectiv cele complexe cuprind activități dintre cele mai solicitate: executarea de confecții, tricotaie, încălțăminte după comandă, frizerie, coafură, foto, întreținerea aparatelor de radio și televizoarelor. Complexul de la Craiova este profilat pentru activități tip casă de modă.

TELEGRAME

Președintele Consiliului de Stat al Republicii Populare Române, Chivu Stoica, președintele Consiliului de Miniștri, Ion Gheorghe Maurer, și președintele Marii Adunări Naționale, Ștefan Voitec, au trimis telegrame președintelui Consiliului de Stat al Republicii Populare Polone, Edward Ochab, președintelui Consiliului de Miniștri, Józef Cyrankiewicz, și marșalului Seimului R.P. Polone, Czesław Wycech, prin care îi felicită călduros cu prilejul reagerii în funcțiile respective, urîndu-le multă sănătate și noi succese în activitatea consacrată înfloririi continue a Poloniei populare, dezvoltării legăturilor de prietenie dintre cele două țări, cauzele socialismului și păcii în lume. (Agerpres)

COPȘA MICĂ LA ORA
MARILOR PREFACERI

De la trimisul nostru

Uzina chimico-metalurgică din Copșa Mică. De mai mult timp, vechia întreprindere cunoaște freamătul pe care numai marile șantiere îl pot imprima locurilor unde constructorii își ridică schelele și macaralele. Legată organic de valorificarea superioară a concentratelor neferoase din țara noastră, noua etapă de dezvoltare a uzinei se concretizează acum în construcția unui mare complex industrial cu o capacitate de 50 000 tone metal anual.

Pentru început, am revăzut în biroul directorului uzinei macheta modernului complex de instalații pentru prelucrarea concentratelor neferoase. Dacă, cu mai multe luni în urmă, micile cuburi și linii care marcau pe planșetă hale industriale și estacade de legătură puteau citi de cit crea o imagine a lucrărilor în curs, acum avem senzația că ceva este totuși depășit. Era evident, pentru că, între timp, dincolo de pereții acestui birou, instalațiile s-au conturat precis în beton și oțel.

— Este ora la care constructorii și montorii — subliniază ing. Boris Müller, directorul uzinei — se pregătesc să pînăsească cele mai multe dintre obiectivele terminate.

Asta e drept — ține să adauge Valeriu Ionescu, inginerul șef al întreprinderii de șantier construcțiilor-montaje. Dar ce au înfăptuit ei pe aceste locuri se poate vedea foarte bine.

Socotind aceste cuvinte drept o invitație, am pornit pe drumul pe care îl vor urma în scurt timp și materiile prime. Alături de aceiași interloccutori am făcut primul popas în hala de preparare a șarjelor. Construcția ei te impresionează din capul locului. Deși dimensiunile ar fi poate cele predominante, totuși construcția degajă suplete, eleganță.

Ing. VALERIU IONESCU: Acest lucru este determinat de soluția aleasă. Este vorba de o construcție din metal cu pereți din sticlă simplită și armată. Contribuie, desigur, și culorile pastel folosite.

În interiorul halei, prima din ciclul tehnologic, boxele sînt pline cu materiile prime: unele cu concentrate de zinc, celelalte cu concentrate de plumb. Drumul lor începe de aici din momentul în care graiferele podului rulant vor face alimentarea cuploarelor rotative de uscare.

Ing. BORIS MÜLLER: Începînd de la operația de uscare și pînă la alimentarea bucărelor, totul se conduce automat de aici, din această cabină. Oamenii, după cum vedeți, se află la posturile lor. Ei au preluat instalațiile, executînd rodajele mecanice. Sînt operatori metalurgiciști și maeștri tehnologi bine pregătiți, unii specializați și în strălădăte.

TUDOR GHEORGHIU

(Continuare în pag. 4-a)

LITERATURĂ ȘI ARTĂ

Cu Nichita Stănescu despre POEZIA TINEREI NOASTRE GENERAȚII

Rugindu-l pe NICHITA STĂNESCU să accepte o convorbire în cadrul obișnuitei rubrici de interviuri pe teme literare a acestei pagini, redactorul nostru Boris Buzălă i-a propus ca discuția să se desfășoare în limitele unei singure probleme: „poezia tinerei generații“.

— Sintezi unul dintre poezii care au debutat, s-au format și s-au impus atenției publicului în ultimii ani. V-am ruga să răspundeți întrebării de „deschidere“ cu o succintă autobiografie literară, în numele dumneavoastră și în acela al generației careia aparțineți...

— Faptul că putem discuta despre tinăra generație de scriitori, că termenul a fost asimilat și căciula astăzi ca atare, mi se pare deosebit de semnificativ. După părerea mea, el constituie un fenomen nou, caracteristic revoluției noastre culturale, climatului de mare eferescență spirituală în care își desfășoară activitatea creatorii aparținând tuturor artelor. Mi se pare că, în trecut, vorbindu-se despre tinăra generație de scriitori nu se putea înțelege un fenomen generalizat, atât, de pildă, o întreagă pleiadă de poezii și prozatori, unii dintre ei deveniți clasiți ai literaturii noastre, s-au născut în jurul anului 1880, dar, din alte școli, despre generația lor nu s-a vorbit la timpul său ca despre o categorie distinctă. Cred că explicația rezidă în faptul că debutul unui poet sau al unui prozator se producea de cele mai multe ori sub semnul anonimului, nu totdeauna într-o atmosferă prielnică, tinărul fiind obligat să-și cultive vocația, luptând adesea cu indiferența și chiar cu ostilitatea. Scriitorul intra în raza de atenție a publicului tirziu, o dată cu consacrarea, cînd tinerețea lui literară — mă refer la procesul de formare — nu mai putea constitui o problemă fie și numai pentru faptul că încetase să mai fie tinăr. Iată de ce nu se putea vorbi despre o generație de scriitori tineri, așa cum vorbim astăzi, cînd problema formării noilor condeie apare ca o problemă de partid și de stat, cînd scriitorii începători sînt obiectul unei atenții cu totul deosebite, fiind încurajați, prețuiți, ajutați să-și vadă tipărite lucrările.

— Într-adevăr, este vorba de o profundă schimbare calitativă a raporturilor dintre scriitori și societate, a condițiilor în care își desfășoară activitatea în prezent toate generațiile de oameni ai scrisului. Dar cum vă explicați faptul că prin aportul tinerei generații de poezii, în ultimii cinci ani, să zicem, s-a ridicat sensibil nivelul debuturilor, că volumele pe care le-au publicat sînt mai omogene din punct de vedere calitativ ca ale debutanților de acum zece sau cincisprezece ani?

— Cred că este vorba de efectul unor „investiții“ intelectuale făcute

într-o perioadă mai lungă. În anii noștri au luat flință, alcătuiind o rețea incomparabil mai întinsă ca în trecut, un mare număr de cenacluri literare, pe lângă uzine, case de cultură, reviste, pe lângă Uniunea Scriitorilor. Aceste cenacluri au atras mulți tineri talentați, creînd, în ansamblu, o veritabilă „școală de literatură“, din care s-au ridicat poezii generației tinere. Din cîte știu, nu există poet tinăr care să nu fi trecut printr-un cenaclu.

— Ca unul care v-ați format tot într-o asemenea școală și nu mă gândesc la un cenaclu anume ci la stilul general de dezvoltare al tinerilor, într-un mediu de emulație creatoare v-aș ruga să ne spuneți ce credeți că au avut și au de învățat de aici tinerii poezii?

— Răspunsul necesită un efort de sistematizare pe care îmi vine greu să-l fac acum, de aceea permitte-mi să enunț problemele fără a le ierarhiza. Mi se pare că o caracteristică globală a tinerei generații, caracteristică în care sîntem înclinați să vedem roadele acelor investiții intelectuale de care vorbeam, efectul salutator al condițiilor în care ne-am format ca oameni și ca scriitori, o constituie singuricioasa aplecare asupra măiestriei, o mai mare capacitate de a experimenta, așa zice, un experimentalism viu și dinamic, ale cărui suporturi sînt, deopotrivă, contactul permanent cu viața și cultivarea sistematică prin lectură.

— Vă sugerez să stăruim asupra ambelor aspecte.

— Mă gândesc la o multitudine de raporturi ale poeziei cu lumea înconjurătoare către care acesta se poate îndrepta, toate avînd darul să lărgescă zonele lirice exprimate. Poezia modernă operează în consecință, cu o mare diferențiere în cadrul categoriilor fundamentale cu care poezia comunică în actul de creație: natura, timpul, realitatea socială concretă. Oprindu-ne asupra categoriei natură, putem observa că în poezia contemporană ea s-a segmentat într-o multitudine de compartimente, a început să apară nu numai ca fundal al stărilor psihologice sau al acțiunilor lirice, ci și ca un suport de revelații privind categorii filozofice mai cuprinzătoare. Am asistat la o pulverizare a pastoralului — mă refer la poezia tradițională în care primează o natură decorativă — în tumultul gestului liric. E vorba, așa zice, de un câștig reciproc: gestul liric a căpătat un conținut mai dens prin prezența naturii, iar cultura natură s-a grupat în jurul unor noi linii de forță, așa cum pictura de fier se supune puterii de atracție a unui magnet. Același proces de diferențiere a suferit și categoria timp, care nu ne mai apare ca o categorie abstractă, chemată să impună poezii o singură atitudine lirică, redusă de cele mai multe ori la niște lamentații în fața curgerii timpului. Am învățat să descop-

rim nu numai timpul biologic, ci și timpul social.

Sînt importații pașii înainte în direcția îmbogățirii sensibilității poetice, a dobîndirii unei noi posibilități de expresie și dincolo de o nouă revelație a naturii și a timpului, esențială mi se pare a fi revelația noilor realități.

Cred că aici trebuie salutată ca o izbîndă a poeziei tinere abolirea a-necdoticiilor, a reportajului liric rimat sau nerimat, dar exterior, în care poetul apărea de cele mai multe ori ca un spectator din afară. Am învățat că eul poetic trebuie să se integreze el însuși implicit și într-un chip mult mai diferențiat în realitatea socială, să o exprime înăuntrul ei. De altfel, a-cesta tine chiar de ordinea firească a lucrurilor, fiindcă, născuți o dată cu noua realitate, aparținem acesteia, prin ființa noastră, prin întreaga noastră structură, străduindu-ne, așa cum ne învăță partidul, să exprimăm adevărul vieții, realitatea, să stăim poporul nostru. Un alt câștig intelectual al generației noastre este procesul simultan de lărgire și de adîncire a zonelor de inspirație și a modalităților de expresie. Sînt abordate cu excelențe rezultate și cu o mai mare consecvență poezia de viziune, de meditație, susceptibilă să ridice întrebări acute ale timpului nostru: se observă un reviriment al mitului poetic, într-o tratare modernă. Prelucrare miturilor clasice nu constituie un scop final de reinterpretare, ci un suport poetic pentru un mesaj înedit în semnificație și tensiune lirică.

— Vă refereați, la început, la necesitatea lecturilor sistematice ca una din condițiile formării poetului. Vă rugăm să reveniți la această problemă.

— Luînd din nou în considerație procesul firesc al evoluției și al desăvîșirii, putem afirma că orizontul intelectual al poeziei este mai bogat acum decît putea fi în trecut. Nu mă refer numai la bagajul de cunoștințe pe care ni-l oferă, mereu reimprespătat, în suși și progresul timpului nostru, ci și la o substanțială îmbogățire intelectuală, realizată nu numai prin cunoașterea înaintașilor — mă refer în special la o tradiție recentă foarte generoasă și fertilă: Argeșii, Blaga, Bacovia, Barbu, ci și prin cunoașterea izvoarelor europene, de exemplu. În îmbogățirea orizontului cultural al poeziei tinere, contribuția colegilor săi de generație de pe alte meridiane este un fapt a cărui importanță nu poate fi subapreciată. Printr-un contact cu valorile poetice autentice ale secolului nostru, expresia modernă a devenit un reper de contemporaneitate, experiențele pozitive au fost înglobate în mod original, personal, interpretările și rezolvările fiind și ele personale și originale. Fieștate, am în vedere exemplul poeziei realizate. Orice formă de pasiune sau de preluare mecanică moare în fașă, nu are forță de comunicare.

— V-ați referit pînă acum la acele cuceriri ale poeziei noastre contemporane în care aportul tinerei generații s-a făcut mai sensibil prezent. Credeți că ați putea vorbi și de limitele acestei contribuții?

— N-aș putea formula încă un răspuns, pentru că la o generație de scriitori aflată „în lansare“ sîntem datori să ținem seama nu numai de realități, ci de virtualități. Este dificil de presupus în momentul startului care sînt sau care vor fi limitele alergării. Ceea ce merită a fi menționat, o spun cu riscul de a mi se reproșa poate lipsa de modestie, este că generația noastră are o conștiință de sine ridicată, conștiință cu care încearcă să răspundă problemelor etice ale întregului nostru tineret, încadrîndu-se într-un flux comun de interese. Tineretul nostru este dinamic, optimist, implicat nemijlocit și cu ardore în construcția țării, el reprezintă cu adevărat tinerețea acestuia.

— V-ați referit pînă acum la acele cuceriri ale poeziei noastre contemporane în care aportul tinerei generații s-a făcut mai sensibil prezent. Credeți că ați putea vorbi și de limitele acestei contribuții?

— V-ați referit pînă acum la acele cuceriri ale poeziei noastre contemporane în care aportul tinerei generații s-a făcut mai sensibil prezent. Credeți că ați putea vorbi și de limitele acestei contribuții?

C. DANET

„Vrînceancă cu păpuși“

In pregătire la edituri

CĂRȚI DE ȘTIINȚĂ ȘI ARTĂ

În librării au apărut o seamă de noi lucrări de știință și artă pe care le prezentăm în cele ce urmează.

În Editura Științifică au apărut: „NUME DE PERSOANE“ de acad. Al. Graur, lucrare în care se explică sistemul de formare a numelor la diverse popoare și în special la poporul român. Materialul discutat este axat pe numeroase exemplificații; „DIN CUCERIRILE ȘTIINȚIFICE ALE SECOLULUI XX“ cuprinde o culegere de interesante articole semnate de numeroși oameni de știință români, de diverse specialități, subliniind valoarea unor descoperiri din felurite domenii de activitate.

„THAILANDA“ de

G. Căliman și C. P. Arbore (Colecția „Pe harta lumii“) este o carte ce cuprinde impresii dintr-o călătorie în această țară, reușind să înfățișeze multiple aspecte interesante din viața poporului thailandez, să facă o prezentare sintetică asupra activității ei economico-sociale ce se desfășoară în această țară.

„INVATAȚI LIMBA FRANCEZĂ FĂRĂ PROFESOR“, este a treia ediție revizuită și îmbunătățită a unui manual ce și-a dovedit calitățile sale practice. Lucrarea este semnată de Ion Brăescu, Silvia Pandulescu, Sorina Bercescu, Maria Brăescu.

În Editura „Meridian“ au apărut: „AL. DAVILA“ de

Mihai Vasiliu. Se recomandă ca o succintă monografie asupra vieții și activității scriitoricești a dramaturgului care ne-a lăsat monumentala piesă „Vlăicu Vodă“.

„DELACROIX“ (Pagini de jurnal), volum memorialistic cu texte selectate, traduse și prezentate de acad. G. Oprescu. Cititorul va întâlni pagini de mare valoare documentară, opiniile artistice ale celui mai mare pictor al secolului al XIX-lea.

„PAGINI DESPRE ARTĂ“ de Zambaccian. Ca și anterioare lucrare, aceasta își propune să selecteze texte din însemnările acestui mare iubitor de artă. Volumul este îngrijit de M. Mihailescu.

Mai puțin, dar mai bine!

În timp ce la București se deslășura cu succes „Decada teatrelor dramatice“, întîmplarea o făcut să nimeresc într-o seară la un spectacol al unui teatru regional care n-a intrat, pentru motive bine întemeiate probabil, în această competiție remarcabilă. Se juca o așă-zisă comedie muzicală de către secția de estradă a ansamblului teatral. Interpret: talentat, decor curățat, trumos chiar, dar ca comedie! Tradusă dintr-o limbă străină, piesa era ceva cu doi orfani care se regăsesc după un număr mare de ani, datorită unei întîmplări feroce, care determină, totodată, nu mai puțin de trei căsătorii.

Banalități subiectului și se adaugă umorul slab și sărăcia vocabularului folosit de-a lungul celor trei acte.

Surprins de cele ce se petreceau pe scenă, am căutat să văd cine sînt spectatorii care îngurgitează cu resemnare mica melodramă de prost gust, transformată ad-hoc în comedie muzicală. Mai mult de jumătate erau copii în uniforme pionierști, cu cra-

vate roșii la gît, aduși în grup de către vreun diriginte zelos pentru cauza Thaliei. Evident, un asemenea public reacționa favorabil atunci cînd actorii se îndreptau de mustați spre a se convinge că e vorba despre bărbii adevărați și nu de femei travestite în bărbii și la alte gaguri de consistență identică.

Am încercat o discuție cu secretarul literar al teatrului, aflînd câteva lucruri surprinzătoare, pe care vi le voi reda într-o formă concentrată: această piesă se joacă dearece secția de estradă a rămas fără activitate și trebuie să-și justifice existența; să merg să văd însă un spectacol la teatru de proză, deoarece acolo e o altă calitate (de ce n-o fi intrat atunci în „Decada“?) și apoi la teatrul de proză au de gînd să pună în scenă spectacole îndrăznețe...

L-am întrerupt: — Ce înțelegeți prin spectacole îndrăznețe?

— Adică de mare montare. Și a citit o piesă pe care nici teatrele bucure-

știne n-au putut s-o joace pînă acum în condiții corespunzătoare și pentru realizarea căreia vor să invite un cunoscut regizor din Capitală.

Revenind la secția de estradă, mi-a mărturisit că problemele ei se vor rezolva numai prin înființarea și a unei secții de operetă...

Să-mi permiteți să nu mai continui, ci să sintetizez cele de mai sus. Un teatru cu posibilități reduse, deși cu actori talentați, în loc să-și aleagă un repertoriu pe măsura sa, pe care să-l realizeze bine, se lansează în lucrări dramatice care-i depășesc puterile. Pe de altă parte, deși bugetul este mic, se angajează la spectacole de estradă chinitive și costisitoare, aleargă să înființeze și o secție de operetă. De ce nu și de operă, mă rog, de vreme ce are cine să suporte paguba?

Cer ținerea cititorilor că n-am numit teatrul cu pricina. Este acolo un colectiv actoricesc care nu merită să fie arătat cu degetul și care de fapt n-are nici o vină. Vinovați sînt cei

Și la Arhiva de filme se găsesc... noutăți

Cinematoca, aflată în pragul vacanței, a hotărît ca despărțirea de statornicii săi spectatori să se petreacă în condiții de maximă bună dispoziție. Drept care, a dat mandat filmului „O noapte la operă“, cu Harpo Gruchio și Chico Marx în rolurile principale, socotind clasița comedie a fi un cuvînt de încheiere, un final potrivit pentru stagiunea bogată, luată săptămînal cu asalt de miile de abonati permanenți ai Cinematocai.

Sala își va petrece, probabil, o bună parte din lunile de vară ferchezindu-se, amenajîndu-se și perfecționîndu-și „condiția tehnică“ (un deziderat al spectatorilor și al asociației cineasților...).

Între timp însă, pasiunea pentru a șaptea artă nu ia și ea vacanță. Cinefilii întrebă de pe acum: — Ce ne va aduce stagiunea viitoare?

Stagiunea 1965 — 1966

În centrul preocupărilor, o aniversare însemnată: șaptezeci de ani de la nașterea mezeii artelor — cinematografia. Șaptezeci de ani de cînd francezul Louis Lumiere își prezintă pentru prima oară filmele într-o proiectie publică, în cinematograful improvizat în subsolul lui Grand Café din Paris (reamintim că evenimentul, petrecut în decembrie 1895, s-a repetat în mai 1896 la București unde, în saloanele ziarului „L'Independence Roumaine“, a rulat cu mare vîlvă același program). Cu prilejul aniversării, Arhiva pregătește spectatorilor un program cu cele mai valoroase filme produse în acest an, începînd chiar cu filmele Lumiere! Selecționat de conclavul cinematografic de la Bruxelles ca primele din lume, vom vedea: „Crucișătorul Potemkin“ al lui Serghei Eisenstein, „Intoleranță“ al lui David Griffith, „Ultimul om“ al lui Murnau, „Răpădări“ (Erich von Stroheim), „Invenție abstractă“ (Marlene Dietrich), „Cetățeanul Kane“ (Orson Welles) și alte pelicule cinematografice de mare prestigiu.

Stagiunea se deschide însă în toamnă: pînă la aniversare sînt cîteva săptămîni bune în care Cinematoca întocmește spectatorilor programul de tentății, inaugurîndu-l cu ciclul de filme de aventuri („Western“-uri). Stagiunea începe, deci, în septembrie, sub semnul „palpatitiilor“. Apoi, grătie colaborării cu diverse Cinematoci de peste hotare, vom avea, din Franța, o suită de filme aparținînd curentului „Nouvelle vague“ („noul val“) după aceea o săptămîină a filmului grec, o interesantă și completă retrospectivă Dovjenco, o întîlnire cu școala desenului animat iugoslav reprezentată, în primul rînd, de filmele lui Vukotić (premiul „Oskar“ 1963) și Boris Kolar, o retrospectivă a clasicului G. W. Pabst (Austria) și, probabil, un medalion al creatorului american Orson Welles.

Acasă la „Arhivă“

Dacă înțînim aici delegații din Iași sau Baia Mare, dacă din orașul Otelul roșu sau Brașov sosește un apel telefonic pe tema „Unde este filmul X?“, — lucrul acesta este cît se poate de firesc. Există 15 cinecluburi în țară, cu activitate permanentă, cinecluburi care, pe lângă creația de filme propriu-zisă, desfășoară o activitate de studiu asupra unui număr de filme puse la dispoziție de Arhiva Națională. Cultura cinematografică nu este deci un apanaaj al bucureșteanului și, în orice caz, tînde să devină un bun de larg consum în toate colțurile țării.

În fața unei asemenea obligații, grija pentru completarea colecției cu filme clasice sau de actualitate trece pe primul plan. Celor circa 3.000 de lung-metraje și 7.000 de scurt-metraje existente, vin să li se

adauge mereu titluri noi. Arhiva este, în momentul de față, posesoarea întregii opere a lui Serghei Eisenstein, a achiziționat de cînd o copie a filmului „Fiul seignior“ (1925, cu Rudolf Valentino în rolul principal), deține „Raza fermecată“ — o prima antologie a cinematografiei sovietice, are cine-reportajul „Eva a 5118“, are unul din primele filme ale lui Jean Renoir — „Fetița cu chibrituri“, după Andersen etc. Si o veste de ultimă oră, pentru iubitorii „western“-ului: un „clasic“ al genului — filmul „Caravana merge spre vest“ — a intrat în patrimoniul Arhivei și, în curînd, al spectatorilor. Trebuie să vă spunem, de altfel, că un film — cit de uzat — intrat în Arhivă, este printr-un tratament de înfînțare menit să salveze la maximum pelicula.

Un sector cu bucluc: filmul didactic. Contine 1.400 de copii, puțind aprovizionarea vreo 500 de școli. Bineînțeles, numărul beneficiarilor este înfînțat de numărul mens de solicitatori din vasta noastră rețea de învățămînt. Dacă s-ar constitui filmotece regionale pe lângă secțiile de învățămînt ale sfaturilor populare — filmotece cu cite cît puțin o copie din fiecare film didactic — documentarul ar putea veni practic în ajutorul pedagogilor și al elevilor, însoțind demonstrația vizuală, expunerea teoretică. Ca să nu mai amintim de timpul rîsrit prin actualul sistem de centralizare al fondului de filme didactice: fiecare copie se întoarce la București, — transportul durează — al filmul e din nou reparat, iar călătorește pe drumuri și în cele din urmă, ajunge la destinație, într-o școală unde lecția a avut loc cu luni și săptămîni în urmă...

Gînduri pentru Oslo

Periodic, Arhivele de filme din toate țările își întrunesc reprezentanții în consfățiri ce au ca temă probleme stringente, actuale. În curînd, la Oslo, se deschide Congresul Federației Internaționale a Arhivelor de Filme. Tara noastră participă la această întîlnire și aduce o contribuție importantă la cunoașterea peste hotare a filmului românesc, prin două lucrări realizate sub egida Arhivei Naționale: o filmografie a producției cinematografice românești (perioada 1949—1965, în domeniul lung-metrajului artistic și de animație) și un catalog al filmului de artă. Datele informative cuprinse în cele două publicații, anul producției, regia, imaginea, muzica, interpretii, premiile obținute, titlul filmului în limba franceză — înlesnesc cercetătorilor cinematografici din întreaga lume accesul științific în domeniul de creație al filmului nostru, film care a cîștigat neîndoielnic, în ultima vreme, stimă și interes, dacă n-ar fi să cităm decît recunoașterea internațională de la Mar-del-Plata și Cannes 1965.

MIGNON MARINESCU

ÎNȚÎLNIRI

Numeroase teatre de stat care activează în țară au creat o opinie publică ce nu mai privește fără discernămint activitatea propriilor lor instituții și nici a teatrelor din Capitală. Tată de ce un turneu în provincie cere azi un înalt simț de responsabilitate.

Cu aceste sentimente am pornit într-un turneu prin țară, împreună cu vechiul și apreciatul meu coleg Forj Eterle, să interpretăm piesa „Dragă minciunosule“ de Jerome Kilty, bazată pe corespondența dintre Bernard Shaw și artistă Stella Campbell. Eram conștins de valoarea piesei și de importanța ei ca act de cultură, confirmată de altfel de lungă serie de reprezentări în București și de succesul obținut recent într-un scurt turneu la Cluj, făcut cu ansamblul teatrului nostru. Cu toate acestea, eram frîmțit de încredințarea publicului din țară la această piesă, care e un lung dialog între două personaje și în care lipsește „conflictul“, esența oricărui spectacol. O asemenea piesă care de la început adăunează spectatorilor la o formă deosebită de convenție scenică și în acest sens înțelegerea publicului Capitalei a fost deplină. Rămînea însă o mare necunoscută: cum vor primi spectatorii din provincie această piesă „sui generis“?

Și iată-ne plecați. O dată debarcați din vagonul care ne adăpostea în peregrinajul nostru, am fost prețutîndi surprinși de înfîțișarea orașelor noastre. Urbanistica lor nouă, modernizarea lor, te îndeamnă la un sentiment de grațitudine față de cei care s-au trudit pentru bucuria ochilor noștri.

Nu vom uita, nici ei, nici Forj, nici tehnicienii care ne-au însoțit, momentele emoționante ale vizitei făcute la casa-muzeu din Pitești copilariei lui Eminescu; sîntem recunoscători colegilor de la teatrul din Botosani care ne-au prilejuit această vizită. Nu vom uita nici mi-

Beate Fredanov
artistă emerită

numatele picturi murale, de un puternic realism, de pe zidurile bisericilor Popăuți, cîtorită de Ștefan cel Mare. Nici grandiosul aspect al „mării“ de la Bicaz, dominată în depărtare de virful Ceahlăului, frate al Postăvarului pe care urcaserăm — după primul spectacol dat la Brașov — și unde ne-am aflat în plină iarnă însoțită... Și cîte alte pe care le datorăm colegilor noștri de la celelalte teatre, care s-au străduiți ca în puținele noastre ore libere să ne arate ce e mai frumos la ei. De neuitat sînt și spectatorii în fața cărora am jucat.

Ne-am putut da seama că, în orașele în care funcționează de mai mult ani teatre de stat, s-au obținut rezultate însemnate în educația artistică a unui public larg. Contactul între formula spectacolului nostru și spectatorii se stabilea imediat, convenția era acceptată și publicul devenea un sensibil și activ colaborator al nostru. Astfel, ne-au rămas întipărite în minte seriile de la Brașov, Sibiu, Timișoara, Arad, Baia Mare (aici am serbat cu publicul a 100-a reprezentare cu spectacolul nostru), Hunedoara, Satu Mare, Iași, Bacău, Piatra Neamț etc.

Multe mărturii de simpatie ale unor oameni necunoscuți din cele mai diferite cercuri, atenții mișcătoare ne-au încălzit sufletul și ne-au ușurat munca în acest turneu. Să împărtășești grîile și preocupările unui mînușchi de oameni veniți de departe — pe care abia i-ai cunoscut — iată o atitudine nouă care reflectă fără îndoială ceva din frumusețea zilelor pe care le trăim. Am strîns cu căldură mina multor tovarăși care ne-au fost nu numai spectatori ci și ajutoare de preț în turneul nostru în cele mai diverse ocazii și am văzut în ei personificarea noului nostru public de teatru. Cu această imagine am plecat mai departe...

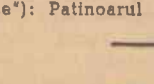
MEMENTO • MEMENTO • MEMENTO • MEMENTO • MEMENTO • MEMENTO • MEMENTO

TEATRUL

(11.01.20), ora 16 și ora 20, Comedia erorilor (Teatrul „Lucia Sturdza Bulandra“);

Teatrul de vară din parcul „N. Bălcescu“, ora 20.30, Huber pe al Fizea; Teatrul „Barbu Delavrancea“ (12.9.23), ora 20; Revista în vacanță (Teatrul „C. Tănaș“); Patinoarul „23 August“, ora 20.

CINEMA

— 19—21,15, Festival (15.6.84), ora 8.45—10.45—13—15.45—18—20.15, Melodia

Boema: Teatrul de operă și balet (16.48.20), ora 19.30; Tăra surisului: Teatrul de stat de operă (14.00.11), ora 19.30; Allo, lei Paris: Cercul de stat (11.01.20), ora 16 și ora 20; Comedia erorilor (Teatrul „Lucia Sturdza Bulandra“); Teatrul de vară din parcul „N. Bălcescu“, ora 20.30, Huber pe al Fizea; Teatrul „Barbu Delavrancea“ (12.9.23), ora 20; Revista în vacanță (Teatrul „C. Tănaș“); Patinoarul „23 August“, ora 20.

(12.06.88), orele 10—12—15—17—19—21, Flămura (23.07.40), orele 10—12—14—16—18—20, America: America: Luceafărul (15.87.87), orele 10—13.15—16.30—20; Grivita (17.08.58), orele 10—13.15—16.30—19.45; Modern (23.71.01), orele 10.30—13.15—16.30—20; Ordinul Arie: Carpăți (13.92.72), orele 10—12—14—16—18.15—20.30; Can-can: București (15.61.54), orele 9.30—12—16—18.30—21; De doi bani violete: Feroviar (16.22.73), orele 9.30—11.30—13.45—16—18.15—20.30; Excelsoar (18.10.88), orele 10—12.15—16.15—18.45—21.15; Sărutură în întuneric: Capitol (16.29.17), orele 9.30—11.45—14—18.30—18.45—21; Femela necunoscută: Victoria (16.28.79), orele 8.45—11.15—13.45—16.15—18.45—21.15; Tonia (21.49.48), orele 9.30—11.30—16—18.30—21; Floarea (12.28.30), orele 10.30—13—15.30—18—20.30; Reby Máttyás: Central (14.12.24), orele 10—12—14—16—18.15—20.30; Gulești (17.55.48), orele 16—18.15—20.30; Scara moucha: Lumina (16.23.35), orele 9—11—13—15—17—19—21; Unirea (17.01.21), orele 16—18.15; Hanka: Union (13.49.04), orele 15.30—18—20.30; Program pentru copii, ora 10—11.15—12.30 și Cînd Martin avea 14 ani, orele 14.30—16.30—18.30—20.30; Doina (16.35.38), Filme documen-

tare: Timpuri noi (15.61.10), orele 10—21 în continuare; Pe urmele lui Ah-med: Cultural (16.25.39), orele 16—18.15—20.30; Astăzi tot ce s-a întîmplat: Intră-tirea între popoare (17.31.64), orele 11.30—16—18—20; Volga (11.91.26), orele 10—12—14.15—16.30—18.45—21; Nuntă cu peripetii: Dacia (16.26.10), orele 9.15—16.15 în continuare, 18.45—21; Drumul sărit (31.28.13), orele 16—18.15—20.30; Joe Limonad: Buzesti (15.62.79), orele 11.45—14—16.15—18.30; Nevesta nr. 13: Crîngesi (17.38.81), orele 16—18.15—20.30; Winnetou: Bucugi (17.05.47), orele 10—12.15—16—18—20—21; Mioriia (14.27.14), orele 9.30—11.45—14—16.15—18.30—20.45; Arena circului: Flacăra (21.35.40), orele 16—18.15—20.30; Rosu și negru: Aria (21.31.86), orele 11—16—19.15; Oliver Twist: Mosilor (12.52.93), orele 15.30—19, Nu te aținge de fetele: Cosmos (35.19.15), orele 16—18.15—20.30; Logodnicele văduve: Vitorul (11.48.03), orele 16—18.15—20.30; Rachetele nu tre-

buie să decoleze: Colentina (35.07.09), orele 16—18—20; Ne asumăm răspunderea: Progresul (23.94.10), orele 11.30—15.30—18—20.15; Cronica unui bucluc: Lira (31.71.71), orele 15.30—18; Ferdinand Cow-Boy: Ferentari (23.17.50), orele 10.30—16—18.15—20.30; Regina cînelor: Cotroceni (13.62.56), orele 10.30—13.45—16—18.30—21; Neamul Sălmăstilor: Pacea (31.32.52), orele 10—16.15—19.30.

GRADINI
Femela necunoscută: Stadionul Dinamo (11.03.72), ora 20.15; Progresul (15.61.54), ora 20.30; Tonia (21.49.48), ora 20.30; Oliver Twist: Doina (15.87.87), ora 20.30; Mosilor (12.52.93), ora 20.30; Fiul căpitănelui Blood: Aretene Libertății (23.71.01), ora 20.45; Bufonul regelui: Festival (15.63.84), ora 20.30; Războiul veseli: Buzesti (15.62.79), ora 20.45; Winnetou: Bucugi (17.05.47), ora 20.30; Cronica unui bucluc: Lira (31.71.71), ora 20.30; Sărutură în întuneric: Capitol (16.21.17), ora 20.30; De doi bani violete: Expoziția realizărilor economiei naționale, orele 20.15; Diavolul deservitului: Vitan (21.39.82), ora 20.30; Spre culmi: Rahova (23.91.00), orele 15—17—19; Doi băieți ca plina caldă: Populă (15.15.17), orele 10.30—16

DEZBATEREA PROIECTELOR DE DIRECTIVE

ECONOMISTUL
ȘI PRODUCȚIA MODERNĂ

În limbajul său caracteristic — al cifrelor exacte — Breviarul Statistic al R.P.R.-1965 ne comunică că, în anul trecut, în țara noastră activau 24 955 de economiști cu pregătire superioară. Alături de aceștia, cei peste 1 000 de economiști care absolvă în acest an facultățile vor intra peste puțin timp în cadența efortului general.

La fel ca și la celelalte profesii, dezvoltarea și diversificarea producției, modernizarea ei continuă determină schimbări esențiale în orientarea activității economistului. Răspunderea ce revine economistilor în etapa următoare de dezvoltare a țării reiese limpede din importante prevederi cuprinse în proiectele de Directive ale Congresului al IV-lea al partidului.

Sporirea eficienței activității economice este, paralel cu îmbunătățirea continuă a calității produselor, o sarcină de prim ordin, ce ridică pe un plan nou, superior, metodele de conducere și de organizare a întreprinderilor. La realizarea acestor prevederi, împreună cu ceilalți specialiști, economiștii înțeleg solicitarea, prezența lor tot mai activă, creșterea competenței, califi cării, inițiativei personale.

Aceste coordonate au constituit obiectul dezbaterii organizate de ziarul nostru cu sprijinul rectoratului Institutului de Științe Economice „V. I. Lenin“ din București.

Tehnica conducerii

— în pas cu tehnica producției

Construcția uzinelor și complexe industriale după ultimul cuvânt al tehnicii. Dimensiunile noi ale proceselor de producție, mecanizarea și automatizarea, lărgirea specializării și creșterea gradului de cooperare între zeci de întreprinderi ridică aspecte din ce în ce mai complicate în legătură cu pregătirea tehnică și economică a producției. Dar nu numai atât. Tehnica modernă nu poate să-și arate

în întregime eficiența decât în condițiile aplicării ei și în conducerea și organizarea întreprinderii. Numai îmbinând aceste două laturi ale unuia și aceluiași întreg se poate obține creșterea eficienței economice.

Tocmai de aceea, discuția noastră a început cu întrebarea:

Pornind de la acest criteriu de bază — creșterea eficienței economice — ce metode moderne ar trebui să-și găsească cimp larg de aplicare pentru perfecționarea activității de conducere și organizare a întreprinderilor?

Prof. univ. M. LUPU, rectorul Institutului de Științe Economice „V. I. Lenin“, București: Baza creșterii eficienței în economie o constituie extinderea progresului tehnic, perfecționarea metodelor de conducere, organizare și gestiune a întreprinderilor. Proiectele de Directive ale celui de-al IV-lea Congres al partidului orientează preocupările viitoare și în aceste domenii. Se prevede astfel extinderea folosirii mijloacelor curente de mecanizare a muncii administrative, introducerea mecanizării complexe în activitatea de conducere a unităților economice și a întocmirii și prelucrării evidențelor, în scopul raționalizării și simplificării lor. Experiența ultimilor ani demonstrează că problemele de conducere a întreprinderilor devin tot mai complexe și rezolvarea lor solicită un efort de prezentă în actualitate a economiștilor chemați să țină pasul cu tot ce e nou și bun în știința și tehnica universală. Orientarea științei conducerii întreprinderilor merge în direcția folosirii tot mai largi a metodelor moderne matematice, statistice, cibernetice, în direcția folosirii unui larg flux informațional și a mașinilor electronice de calcul. Este timpul să grăbim tot mai mult trecerea spre metode „industriale“ și în domeniul conducerii întreprinderilor.

Ing. N. COSTACHE, conducătorul atelierului de mecanizări complexe din Institutul de proiectări pentru automatizare: O judicioasă conducere a întreprinderii presupune prelucrarea unui volum foarte mare de informații, ceea ce face necesară introducerea mașinilor electronice de calcul. Această acțiune trebuie precedată de o analiză amănunțită a circulației informației și a documentelor în întreprinderile respective. Este poate cel mai important lucru, caracteristic momentului actual al căru succes depinde de colaborarea strânsă dintre ingineri și economiști.

P. ROȘCA, economist la Fabrica de mașini, utilaje și agregate București: Există o legătură strânsă între informație și decizie. Informația trebuie să fie bună și completă pentru ca decizia luată să fie cea mai bună. Conducătorul întreprinderii poate lua o decizie bună, dar în condițiile de azi nu e sigur că a luat-o pe cea mai bună. De pildă, în industria constructoare de mașini sînt încă rezerve în ceea ce privește folosirea mașinilor și utilajelor, rezerve care nu sînt cunoscute și valorificate complet, tocmai datorită lipsei de informații. De aceea sînt intru totul de acord cu părerea tov. ing. N. Costache, de a pregăti din timp sistemul de informație, pentru ca, atunci cînd introducem mașini de calcul, să știm să le folosim științific, operativ.

Tot în această ordine de idei, apare ca deosebit de actuală elaborarea unor machete tip de lucrări caracteristice, nomenclaturii tip, cataloage și coduri de simbolizare, punîndu-se astfel bazele unei ali-

nieri metodologice în problema mecanizării lucrărilor de calcul și evidență. În același timp se impun revizuirea, simplificarea și raționalizarea întregii formalistici de evidență primară.

GH. MAIOR, director în Ministerul Industriei Ușoare: În industria ușoară există o anumită bază pentru mecanizarea evidențelor. Ce se poate spune despre felul în care au fost folosite aceste mijloace? Am pus contabilitatea pe mașini, dar tocmai operațiile cele mai grele, cu un volum mare de muncă — cum ar fi calculul salariilor — au rămas nemecanizate. Aceasta înseamnă că am făcut treaba pe jumătate.

I. RĂVAR, director general adjunct în Direcția centrală de statistică: Este incontestabil că astăzi nu putem concepe perfecționarea continuă a metodelor de conducere și organizare a întreprinderii, cu mijloacele ce le pun la dispoziție știința și tehnica modernă, fără utilizarea unui puternic instrument matematic. În stadiul actual, în țara noastră s-au efectuat o serie de aplicații ale programării matematice. Se folosește însă insuficient această metodă, ținînd seama de eficiența pe care o poate avea. Programarea matematică dă rezultate bune la determinarea sortimentului optim al producției, ca și la încărcarea optimă a utilajului și a suprafețelor de producție, la alegerea regimului tehnologic optim, la stabilirea beneficiului etc. Recent, programarea matematică a fost utilizată cu succes într-un sector nou și anume în normarea muncii. De asemenea, această metodă se aplică cu bune rezultate la alegerea variantei optime a specializării și cooperării în producție. Utilizarea statisticii matematice în analiză și planificare, construirea modelului matricial al planului tehnico-industrial și financiar, ca și extinderea ciberneticii economice sînt direcții principale ce se conturează în ansamblul perfecționării metodelor de conducere și organizare a întreprinderii.

L. TÖVISSI, prorector al Institutului de Științe Economice: Așa după cum s-a mai arătat, activitatea de conducere a întreprinderii înțelegează de a mai fi o problemă de decizie personală, bazată pe intuiție sau pe experiență proprie, căpătînd un caracter strict științific. Alegerea soluțiilor optime în deciziile luate depinde într-o măsură covârșitoare de organizarea științifică a activității întreprinderii, de folosirea mijloacelor moderne. Sînt de remarcat începuturile promițătoare făcute în aplicarea metodei „drumului critic“ în sectorul construcțiilor. Pagina dedicată de ziarul „România liberă“ acestei probleme, apărută recent, a scos în lumină rezervele ce pot fi puse în valoare prin aplicarea acestei metode moderne și care contribuie la reducerea duratei de execuție a lucrărilor, la o mai bună ritmicitate în aprovizionare etc. De altfel, această metodă va fi prezentată și la cursurile de specialitate ale institutului nostru.

și analizelor economico-științifice. Gîndind cu profunzime la problemele întreprinderii, economistul va găsi și soluții pentru rezolvarea lor la un nivel ridicat. De aceea, o problemă pe care o punem în dezbateră se referă la:

Trăsăturile noi ale profilului economistului, menirea lui în activitatea de conducere și organizare a întreprinderilor.

I. STAMATOIU, director în Ministerul Industriei Petrolului și Chimiei: Introducerea unor metode moderne de conducere și de organizare a întreprin-

derilor presupune și o orientare nouă în gîndirea economistului și un cadru organizatoric corespunzător muncii lui. În prezent, mulți economiști cu

La masa rotundă
au participat economiști
din întreprinderi,
din ministere și din alte
organe centrale, cadre
didactice
din învățămîntul superior

Din propunerile participanților

- Inițiarea unui organ central care să coordoneze:
- introducerea mecanizării complexe în activitatea de conducere a întreprinderilor;
- organizarea fluxului informațional economic;
- pregătirea de programatori și operatori la mașinile de calcul.
- Lucrările de diplomă ale absolvenților să trateze probleme concrete ale întreprinderilor.
- La unele seminarii speciale pe ra-

studii superioare sînt practic executanți operativi. Îngrădiți de structura organizatorică actuală, economiștii participă insuficient la problemele mari și complexe pe care le ridică producția. Să nu uităm că întreprinderile noastre nu mai sînt niste unități mici, ci unele din ele sînt adevărați colosi și că deci aportul economistului crește simțitor, el fiind cel chemat să ajute pe director la găsirea celor mai bune decizii, hotărîri. Într-o întreprindere găsim director tehnic, ingineri șefi, servicii tehnice. Problemele pe care le ridică viața întreprinderii sînt soluționate pe tărîm tehnic fie în laboratorul de cercetări, fie la cabinetul tehnic al întreprinderii, în cadrul organizației C.N.I.T. etc. Dacă privim însă în paralel cum este organizată activitatea economică în întreprindere, observăm că la acest capitol sîntem deficitar. Cred că, pentru marile întreprinderi, crearea unei funcții de economist șef este de mare actualitate. M-aș gîndi de asemenea, la inițierea unor cabinete economice și a unor sectoare de analiză tehnico-economică. Tov. Iorgu Gheorghiu, șeful serviciului de analiză tehnico-economică, preț de cost, prețuri, de la Filatura românească de bumbac, împărtășea în ziarul „România liberă“, nu de mult, experiența bună a activității acestui sector creat în întreprindere. Este un pas ce ar putea fi făcut și de alte unități.

P. BĂNĂTEANU, director adj. în Ministerul Industriei Petrolului și Chimiei: Propunerile făcute rețin, după părerea mea atenția și pot fi susținute de numeroase exemple. Iată unul. În industria chimică s-au construit și se construiesc obiective mari, complexe. Unul dintre acestea este și Combinatul chimic Borzești. Zilnic, acesta „înghite“ mil de tone de materiale, care se transformă în sute de tone de produse, tot mai mult solicitate în economie. Credeți dv. că n-ar fi interesant și util dacă un asemenea cabinet economic sau sector de analiză s-ar ocupa să studieze care este eficiența reducerii operațiilor de manipulare, să stabilească varianta cea mai economică a procesului de încărcare și descărcare a materialelor și produselor finite? Toate aceste căutări ar lărgi sfera de preocupare pentru optimizarea producției, pentru creșterea neîntreruptă a eficienței activității economice.

S. STĂTICĂ, șeful serviciului financiar la Uzina de pompe: Pentru a ne forma o imagine mai completă despre profilul economistului, trebuie să-l vedem la locul lui de muncă și anume în întreprindere. Din observații proprii, am constatat că economiștii tineri se îndreaptă cu predilecție spre instituțiile centrale, lipsind întreprinderile, aceste verigi importante ale economiei, de aportul economic cel mai calificat. Cum poate fi apreciat faptul că au venit să ne controleze activitatea economiști care în urmă cu un an făcuseră practic la noi în uzină? Necesitatea ca după terminarea studiilor, economiștii să fie în mai mare parte repartizați direct în întreprinderi, nu poate fi pusă la îndoială.

GH. MAIOR: Importanța care se acordă eficienței economice reclamă în mai mare măsură prezența economistului și în instituțiile de proiectări, unde se creează tehnica nouă și unde, după cum se constată, aceste cadre sînt încă în număr foarte redus.

Nu numai un depozit de cunoștințe,
ci un cercetător
cu gîndire economică activă

Creșterea rolului economiștilor în producție, sarcinile mai mari ce se pun în activitatea economică ridică cerințe tot mai mari și în fața învățămîntului economic superior. Despre acestea a vorbit pe larg în cuvîntul de deschidere a „mesei rotunde“ prof. univ. Marin Lupu: În primul rînd vreau să arăt un lucru cunoscut de alții de mulți dintre dv., și anume că în economia noastră națională nu numai că este loc, dar este nevoie de mai multe cadre cu pregătire economică superioară.

De aceea, în proiectul de Directive se arată că se va dezvolta în continuare învățămîntul superior și îndeosebi cel tehnic și economic. Aceasta înseamnă că, în viitor, învățămîntul economic va avea de pregătit un număr tot mai mare de cadre, că el va trebui să se modernizeze, să-și îmbunătățească conținutul, astfel încît să formeze economiști la nivelul cerințelor actuale.

În legătură cu aceasta, o problemă mult dezbătută la „masa rotundă“ a fost:

Cum asigurăm pregătirea universitară a economistului, pentru ca acesta să nu fie numai un depozit de cunoștințe, ci un cercetător cu gîndire economică, capabil să analizeze, să aleagă, să studieze fenomenele și să nu aplice numai rețetele gata învățate.

L. TÖVISSI: Mult s-a discutat aici, și pe bună dreptate, despre profilul și răspunderea economistului în producția modernă. El trebuie să știe să minuiască mașinile electronice de calcul, dar asta e foarte puțin, el trebuie să știe să analizeze informațiile obținute pe aceste mașini și pe baza lor să propună deciziile optime. Acest lucru întărește prezența diferitelor discipline în procesul de învățămînt.

În primul rînd vreau să mă refer la pregătirea matematică a economiștilor. Prin-o regrupare a materiei, accentul se pune pe predarea metodelor moderne matematice. Totuși, cunoștințele matematice ale economiștilor sînt încă insuficiente, urmînd să fie îmbunătățite.

În al doilea rînd, aduc în discuție problema cunoașterii mașinilor de calcul. O realizare importantă a institutului o constituie înființarea grupei specializate în mecanizarea și automatizarea evidențelor și calculului economic. Cunoștințele de acest fel vor fi date în viitor studenților de la toate secțiile. Un rol deosebit în modernizarea procesului de învățămînt îl are centrul de calcul economic creat la noi la I.S.E., cu scopul de a ajuta cadrele didactice în promovarea noului, în introducerea metodelor matematice și a tehnicii de calcul moderne în economie.

GH. MAIOR: Pentru că vorbim despre discipline

învățămînt a realizărilor în domeniul științei conducerii întreprinderilor.

P. BĂNĂTEANU: O altă latură importantă a formării economiștilor este asigurarea din facultate a unei pregătiri tehnice corespunzătoare. În momentul de față, cunoștințele tehnice și tehnologice — mă refer la industrie — studenții le capătă aproape în exclusivitate din ramura industriei constructoare de mașini. Nimeni nu contestă importanța primordială a acestei ramuri în economia națională. Dar în țara noastră s-au dezvoltat vertiginos și alte ramuri industriale care au nevoie de economiști. Propun, așadar, ca pregătirea tehnică și tehnologică în specialitatea economiei industriei să fie extinsă și la celelalte ramuri principale.

AL. GHEORGHIU, prorector la Institutul de Științe Economice: Întregul proces de învățămînt urmează să fie mai bine orientat în conținut, pentru a forma la studenți deprinderea de a gîndi independent, de a găsi soluțiile practice optime, de a fi puși permanent în situația de a aplica cunoștințele lor teoretice la soluționarea practică. În momentul de față însă la unele discipline se pune mai mult accent pe memoria studenților, pe însușirea mecanică a unor noțiuni și mai puțin pe verificarea modului în care ei sînt capabili să aplice cele învățate.

O premisă importantă a modernizării învățămîntului o constituie informarea și documentarea cadrelor didactice și a studenților, domenii în care s-au făcut o serie de lucruri pozitive în institut. De pildă, Buletinul științific al institutului are o largă arie de răspîndire; există 104 parteneri — schimb pe tot globul. S-au lărgit relațiile de informare a institutului cu diferite instituții și edituri din străinătate. Cu toate acestea, rămîne încă deosebit de actuală asigurarea unei informări sistematice — la nivelul catedrelor — pentru a cuprinde în procesul de predare problemele noi, moderne, adaptate specificului țării noastre, pentru a valorifica critic ce se poate prelua în domeniul administrării conducerii întreprinderilor pe plan mondial.

Prof. univ. M. LUPU: Reținînd discuțiile și propunerile făcute la „masa rotundă“, împărtășesc, cum este și firesc, ideea de a da economiștilor cunoștințe moderne de matematică și tehnologie, de a-i familiariza cu folosirea mașinilor moderne de calcul și în general cu problemele științei conducerii întreprinderilor. Totuși, nu trebuie să pierdem din vedere că la baza pregătirii cadrelor economice stau disciplinele de profil: economiile de ramură (industrie, agricultură, comerț), finanțe, statistică contabilă etc. care folosind metodele moderne despre care s-a subliniat în discuția noastră să se sprijine puternic pe studiul economiei politice marxist-leniniste.

O singură soluție:
perfecționarea continuă

Activitatea economistului, ca și a inginerului, a oricărui specialist, nu se poate bizui mult timp doar pe acumularea cunoștințelor căpătate în facultate și în practica de fiecare zi în producție.

Rezultă, cu atât mai mult, necesitatea preocupării constante pentru perfecționarea continuă a pregătirii economiștilor în producție, pentru aducerea ei la zi, cu tot ceea ce este nou și modern. Considerăm că este bine să punem deci în discuția noastră și această problemă.

P. ROȘCA: Pentru a înfruntii menirea sa, economistul are datoria să țină pasul cu actualitatea. Este o chestiune de probitate profesională, de pasiune și dăruire, aprofundarea continuă a cunoștințelor în domeniul specialității altele. Dar această afilieri la nou nu poate fi lăsată exclusiv la ordinea și posibilității fiecăruia. Se cer găsire forme organizatorice, mijloace ca economiștii ce se află în producție, tineri sau mai vîrstnici, să fie la curent cu metodele noi, să și le apropie și să le aplice în activitatea lor.

Se simte nevoia inițierii unui învățămînt de masă cu actualii economiști. Să li se verifice mereu cunoștințele, să fie larg informați, prin mijlocirea unor cursuri de șase luni, de un an sau chiar prin scoaterea lor din producție.

AL. GHEORGHIU: În ce privește instruirea cadrelor economice deja existente în producție se conturează, după părerea mea, necesitatea înființării unor cursuri post-universitare care să-i facă și mai apți, să răspundă sarcinilor producției actuale.

V. TURCULESCU: Informarea economiștilor cu tot ceea ce este nou, poate fi realizată și pe alte căi, din care mi-aș permite să indic cîteva. O contribuție însemnată ar putea să aducă cit de curînd Centrul de calcul economic din cadrul I.S.E. Prin problemele de un înalt nivel științific pe care le abordează, el ar putea contribui mai mult la răspîndirea cunoștințelor noi în rîndul economiștilor. Sugerez ideea, și poate fi luată drept o invitație, ca unele din temele de mare actualitate să fie dezbătute nu în cadrul institutului, ci la unele din marile întreprinderi, cu participarea economiștilor. Mi se pare deopotrivă de important ca Direcția centrală de statistică să îmbunătățească dările de seamă, în sensul ca acestea să reflecte și alți indicatori. De exemplu, cu adaptări minime, dările de seamă statistice ar putea să reflecte rezervele de producție pe seama utilizării fondurilor fixe, a fondului de timp și sub alte forme, ceea ce ar da posibilitatea unei analize mai profunde a eficienței economice în toate fazele procesului de producție.

Din discuția noastră — a ținut să precizeze PROF. UNIV. M. LUPU — reiese o primă concluzie ce o putem trage că asemenea schimburi de opinii între cadrele economice din întreprinderi, ministere, instituții și cele din învățămînt ar trebui organizate mai frecvent. Este o formă a colaborării pe care am folosit-o și o vom folosi și în viitor ca o condiție indispensabilă a legării continue a învățămîntului de necesitățile vieții practice. Învățămîntul și producția trebuie să se întrepătrundă reciproc, să formeze un tot, un front comun în marea ofensivă ce se desfășoară în domeniul promovării și extinderii progresului general.

Comerțul în piețe la nivelul cerințelor

Însemnări de la cea de a II-a sesiune a Sfatului popular al Capitalei

Comerțul de stat cu produse agro-alimentare, se desfășoară în orașul București printr-o rețea stabilă de peste 2.000 unități, la care se mai adaugă circa 350 unități semistabile și sezoniere (piețe, chioșcuri, tonețe). Cea mai mare parte a acestui comerț se realizează prin piețele orașului, unde alături de unitățile comerțului de stat își desfășoară activitatea produsele cooperativelor agricole de producție, membrii acestora și producătorii individuali.

Cele 37 piețe existente, asigură în prezent circa 7.700 locuri de desfacere pentru producători. Participarea producătorilor la comerțul din piețe, a fost sprijinită prin înființarea în ultimii ani a peste 7.000 mese și tonețe, 800 galeante pentru produsele lactate, prin dotarea lor cu peste 4.000 cîntare, cu material de protecție necesar (halate, șorțuri, bonete). Lucrările de modernizare a piețelor (pavări și asfaltări, mobilier și utilaj comercial) au costat în perioada 1961—1964 peste 4.700.000 lei, din care numai în 1964 au fost cheltuite 2,5 milioane lei.

Au fost luate unele măsuri organizatorice, cum ar fi sectorizarea platourilor, astfel ca desfacerea să se facă pe grupe de mărfuri pentru înălțurarea vecinătăților nepermise. Cooperativelor agricole de producție din raza Capitalei li s-au pus la dispoziție un număr de 150 locuri de desfacere, marcate cu firme.

Pentru păstrarea calității și prospețimii produselor O.C.L.-Aprozor a introdus aprovizionarea directă de la locul de producție. S-au livrat, pînă în prezent, peste 1.000 tone produse — în acest sistem și el urmează a fi extins pînă la depășirea sarcinii contractate care este de 6.500 tone. Un început bun pe linia deservirii, îl constituie, cele 16 magazine de prezentare care vînd legume și fructe selecționate, spălate și în parte preambalate.

Dacă ar fi existat mai multă preocupare

Comerțul în piețe însă — așa cum se desfășoară acum — nu se află la nivelul dezvoltării generale a orașului, la nivelul cerințelor. Aceasta din cauză că n-a existat o concepție științifică în ce privește organizarea comerțului în piețe. Nici în schița planului de sistematizare a Capitalei nu sînt prevăzute măsuri referitoare la piețe în concordanță cu perspectiva dezvoltării orașului. Pe de altă parte mișcarea de populație prin crearea noilor ansambluri de locuințe, a pus și ea probleme ce n-au fost la timp și bine studiate. În prezent, unele piețe ca Ilie Pintilie, Progresul, M. Eminescu, au devenit necorespunzătoare, fapt ce influențează chiar și nivelul prețurilor. Comitetul executiv raional, Direcția Comercială a orașului București și chiar Comitetul executiv al Capitalei, nu au acordat întotdeauna, suficientă atenție activității comerciale în piețe, bunei gospodăririi a acestora.

Proiectul de Directive ale celui de al IV-lea Congres al partidului, recenta hotărîre a C.C. al P.M.R. și a Consiliului de Miniștri cu privire la îmbunătățirea regimului de valorificare a produselor vegetale și animale, pune și în fața sfatului popular al Capitalei sarcini deosebite, privind ridicarea comerțului în piețe la nivelul cerințelor.

Se cer îmbunătățite relațiile dintre comerț și unitățile de producție agricolă în vederea asigurării continuității aprovizionării populației, organizarea mai bună a recoltării, sortării, preambalării și transportului. În așa fel ca produsele să ajungă la consumator în stare cât mai proaspătă. De asemenea, trebuie create condiții mai bune pentru desfacere.

Trei tipuri noi de piețe

În raport cu cerințele actuale, piețele actuale, în marea lor majoritate nu mai corespund. De aceea,

COPSA MICĂ LA ORA MARILOR PREFACERI

(Urmare din pag. 1-a)

Conform rețetei calculate, materialul omogenizat va pătrîși hula de preparare a șanțelor pe benzile estei aeriene. Nu avem decît să urmăm acest drum pentru a ajunge la aglomerare. Suim la cea mai înaltă cotă a halei: 25 metri. De pe această ultimă platformă de lucru, mașina de aglomerare se vede foarte bine. Are, am putea spune, aspectul unui tunel.

Ing. B. M.: Aici, concentratele neferoase își vor da primul obol. În timpul procesului de aglomerare, se degajă gazele de sulf, materie primă prețioasă pentru o altă unitate a complexului: fabrica de acid sulfuric. Numai după aceea aglomeratul incandescent va fi dirijat spre hula de sortare și măcinare, antimeră principalului proces de extracție a metalului.

Drumul spre fabrica de acid sulfuric trece prin secția unde este instalat filtrul electric pentru gazele sosite de la aglomerare. E rîndul constructorilor să-și spună cuvîntul.

Ing. V. I.: Această hală înaltă de 24 de metri are o caracteristică deosebită. Pereții împreună cu fermele din beton ale acoperișului au fost ridicați deodată prin glisare. Și totul în numai 20 de zile.

Pe măsură ce ne apropiem de instalațiile acestei fabrici, glisurile ne sînt acoperite de vîscuțul suflantelor aflate în probe.

Ing. B. M.: Sîntem la prima fabrică de acid sulfuric care nu are instalații de prăjire a piritei. Ea valorifică în schimb gazele care vor

rezulta la aglomerarea concentratelor neferoase. Este o fabrică cu instalații în aer liber, realizate la capacitatea de 100.000 tone anual de către constructorii de mașini de la uzinele „23 August” din București.

În continuare, în drum spre hula furnalului, ne răsare în față o curcubă imensă din beton, care parcă se înalță vîndînd cu ochii:

Ing. V. I.: Este una din minîndrile constructorilor noștri. Acest castel de apă cu o capacitate de 300 m³ se construiește după o soluție pe cît de nouă pe atît de îndrăzneată. După ce a fost turnat pe sol, rezervorul din beton este lîftat o dată cu construcția turnului. Pînă la înălțimea de 24 de metri, lucrarea urcă cu 50 de centimetri pe zi. În momentul de față atenția ne este îndreptată în cea mai mare măsură spre ultimul obiectiv din cadrul complexului: se montează clopoțele de închidere ale furnalului. Este încă un examen greu al montorilor.

Ing. B. M.: În jurnal se vor înălța cele două materiale de bază — concentratele neferoase ce au fost aglomerate și cocsul. Rezultatul: extracția concomitentă a două metale de bază — zincul și plumbul. Valorificarea superioară rezidă nu numai în această operație concomitentă, ci mai ales în randamentele ridicate de extracție a metalului.

Vechea uzină din Copsa Mică își reafirmă tinerețea. Este ora marilor prefaceri, marcate acum de probleme mecanice începute la cea mai mare parte dintre obiectivele noului complex industrial chimico-metalurgic.

TUDOR GHEORGHIU

va fi completată cu o serie de alte unități: chioșcuri, tonețe, cărucioare, platforme auto ca puncte volante de vînzare care pot fi deplasate în locuri aglomerate sau în zone de noi construcții. După desfacerea mărfurilor, aceste locuri își reiau folosința obișnuită: locuri de parcare, de joacă pentru copii etc.

Se preconizează de asemenea, organizarea a 2—3 oboare pe capitală, pentru valorificarea animalelor și a altor produse.

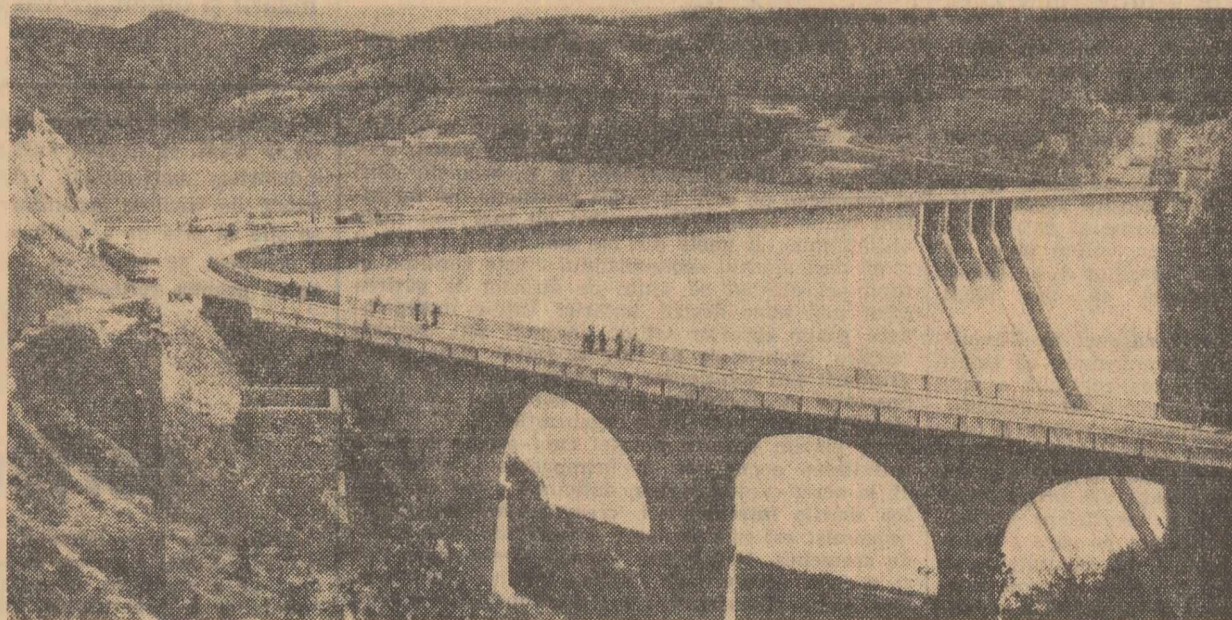
Studiile, (la întocmirea cărora va trece de îndată, Comitetul executiv al Capitalei), cu privire la formele preconizate de organizare a piețelor vor trebui definite cu un substațial sprijin al Ministerului Comerțului Interior, Comitetului de Stat pentru Construcții, Arhitectură și Sistemalizare și Comitetului de Stat al Planificării. Într-o primă etapă se vor realiza temele și proiectele pentru piețe prevăzute a se înlocui sau reamplasa începînd chiar din acest an și pînă în 1970.

Condiții mereu mai bune în actualele piețe

Faptul că o asemenea problemă, neglijată pînă acum, a intrat în preocupările Comitetului executiv și că el a pus-o în dezbateră sesiunii, dovedește o orientare bună și dă garanții în ce privește realizarea ei. Tot atît de adevărat este, că ea ar fi putut intra mai de mult în vederile Comitetului executiv mai ales că cerințele în această direcție erau evidente.

Concomitent însă cu acțiunea de organizare a piețelor, trebuie avut în vedere însă și buna desfacere a comerțului, în actualele piețe. Lipsurile ce se mai manifestă încă — unele semnalate și în sesiune — trebuie să stea în atenția organelor comerciale pentru a fi lichidate. Pînă la o organizare ideală a piețelor să avem grijă că, în actualele condiții, acest comerț să se desfășoare mereu mai bine.

ALEXANDRU MIHAI

În excursie la barajul de la Bicaz

Foto: AGERPRES

Metamorfozele unui spațiu verde

Cu ani în urmă, în apropierea centrului orașului Vatra Dornei, exista un teren viran destul de mare, pe care stăționau circurile și panoramele în trecere prin oraș. În restul timpului, maidanul era pustiu, năpădit de bălării. În ultimii ani, în imediata lui vecinătate s-au construit blocuri de locuințe. Locatarii acestora, în dorința de a crea o ambianță corespunzătoare construcțiilor și un loc agreabil unde să-și poată petrece timpul liber, au hotărît să amenajeze aici un spațiu verde. Prin munca lor și cu sprijinul întreprinderii de industrializare a lemnului din localitate, în scurt timp a răsărit un parc de toată frumusețea.

Nu mai că, după un an, din inițiativa nu știu cui, acest parc a fost transformat într-un obor de vite. Cînd a început construcția gardului de împrejmuire a oborului, locatarii blocurilor s-au adresat în scris sfatului popular orașenesc, pentru a reveni asupra măsurii luate. Intervenția a rămas fără ecou, lucrurile urmîndu-și cursul. Aceeasi soartă au avut-o și demersurile adresate Inspecției de stat pentru igiena și protecția muncii. În plus, pe una din aleile de intrare spre blocuri s-a instalat și tirul de vechituri (talciocub).

Lucrez la uzina „Ciocanul” din Nădrag în calitate de zincator. De mai multă vreme, la noi în uzină s-a împămîntenit un obicei nefiresc, căruia, vrînd-nevrînd, trebuie să i te supui. Iar dacă refuzi, ești socotit contravenient și penalizat ca atare. Iată despre ce e vorba. În ziua salariului, în apropierea ghișeului casieriei se înființează cu regularitate un salariat, înarmat cu o carnețel, care percepe taxe pentru sport. Cel care îndrăznește să ridice unele obiecte sînt serios admonestați. Ba, se recurge chiar la amenințări cu sancțiuni administrative. Recent, seful secției în care lucrez m-a pus să aleg: ori plătesc „cotizația” pentru sport, ori mă scot din colectivul său. Am ales...

Sportiv cu orice preț

Cu ani în urmă, în apropierea centrului orașului Vatra Dornei, exista un teren viran destul de mare, pe care stăționau circurile și panoramele în trecere prin oraș. În restul timpului, maidanul era pustiu, năpădit de bălării. În ultimii ani, în imediata lui vecinătate s-au construit blocuri de locuințe. Locatarii acestora, în dorința de a crea o ambianță corespunzătoare construcțiilor și un loc agreabil unde să-și poată petrece timpul liber, au hotărît să amenajeze aici un spațiu verde. Prin munca lor și cu sprijinul întreprinderii de industrializare a lemnului din localitate, în scurt timp a răsărit un parc de toată frumusețea.

PETRU POPESCU
Vatra Dornei

SCRISORI DE LA CITITORI

siderare zgomotului pe care le generează cele două surse, va putea închipui ce neajunsuri în timpînă locatarii. Și, o surpriză de ultim moment: de curînd în apropierea fostului parc a fost instalat un circ particular, care va rămîne în oraș timp de trei luni. S-a considerat, probabil, că nu aveam destul zgomot.

CORNEL BUCOVICANU
N. R. Din scrisoarea cititorului nostru, reiese că zeliu sportiv al tovarășilor de la uzinele „Ciocanul” Nădrag i-a îndemnat la abuzuri inadmisibile care trebuie curmate fără întârziere.

Am plătit „cotizația” ce mi se pretindea, deși nu sînt amator de sport. Metoda de convingere a șefului de secție după cum vedeți „m-a convins”. Oare e bine așa? Pentru a afla un răspuns autorizat și competent la această întrebare m-am adresat ziarului.

COMITETUL DE BLOCURI NR. 3
TR. SEVERIN
N. R. Din scrisoarea cititorului nostru, reiese că zeliu sportiv al tovarășilor de la uzinele „Ciocanul” Nădrag i-a îndemnat la abuzuri inadmisibile care trebuie curmate fără întârziere.

La Turnu-Severin s-a construit, încă din 1961, un cartier de locuințe cuprînzînd opt blocuri elegante și confortabile. Toate ar fi fost bune dacă grupul IV instalații, pendinte de T.R.C.L. Turnu-Severin, în momentul părăsirii șantierului, n-ar fi lăsat în urmă o serie de neglijențe, lucrări neexecutate sau executate pe jumătate.

În spațiile libere dintre blocuri

mi se pare că așa a fost de cînd lumea... Dar n-a fost așa de cînd lumea... Cînd s-a născut Stelian, prin 1920, copil sărman din părinți sărmani, Comișanii, ca mai toate satele din împrejurimi, ca mai toate satele țării, era o îngrămădire de căsuțe triste care adăposteau cîteva sute de albe ce mîncă a doua zi. La fel cu atîția fii de țărani de pe acele vremuri, de cum s-a mai înălțat cîteva palme, Stelian a plecat să-și caute norocul, să scape casa de o gură de hrînit. La societatea petrolieră Prahova, unde a intrat ucenic, norocul însă se codea să se ivească. Leașa o lua la trei luni o dată căci patronii erau cîd în „jenă financiară”. Și ce leaș!

De-ați ști ce vremuri am apucat, cite am îndurat. Parcă n-ar fi trecut de atunci vreo 35 de ani, ci cine știe cite vieți de om. Știm, tovarășe Săvoiu, cum să nu știm. Știm că și pentru tine ceasul „norocului” a sosit cu două decenii în urmă, în anul 1944 care avea să schimbe soarta a milioane de vieți.

Coșurile ce se văd în zare sînt ale termocentralei Doicești. Am fost de față cînd se băteau acolo primii țărîni. Tocmai se născuse fil-mea cea mai mare, Maria. Am fost și la

inaugurare. Tii, ce bucurie era pe oameni. Acum, în ultima ani, tot nici, la Doicești, s-a ridicat încă o întreprindere mare care face fabricate din beton celular autoclavizat. Poate ați auzit dumneavoastră... Ei, multe s-au mai făcut la noi în raion și peste tot am fost, și pe toate le-am văzut, și la multe am pus, cum am putut și eu, umărul...

În meseria lui, „să pui umărul” înseamnă să fi zi și noapte la dato-rie, să ai mașina totdeauna pusă la punct, să respecti exemplarul regulile de circulație. În 20 de ani șoferul comunist Stelian Săvoiu n-a lipsit o dată de la post, n-a cedat nici un singur talon din carnet.

Acum, cînd avem mașini bune, drumuri ca lumea, nici nu e mare lucru să meargă totul ca pe roate. Dar cu 10-15 ani în urmă, cînd conduceam un hîrb mai bătrîn ca mine, cînd mergeam pe drumuri desfundate, era tare greu. În drum spre București, pe la Ulmi, de cite ori n-am împins mașina s-o scot din gîol. Dar m-am descurcat, că trebuia.

Discuția alunecă firesc spre starea actuală a drumurilor. Cele mai multe sînt asfaltate. Altele, spre Cîmpulung, spre Bîlcirești, în curs de modernizare.

Ți-e mai mare dragul acum să călătorești. Ehe, și meseria noastră s-a ușurat mult. Am scăpat de hîrtoape, noroaje și praf, de împinsul mașinii.

I-am cunoscut locuința. Casa e arătoasă, încăpătoare. În fața, o motocicletă.

Am cumpărat-o cînd am luat prima pentru cei 116.000 kilometri fără nici o reparație.

Reparație capitală? — Nici măcar medie. Dacă te ocupi zi de zi de mașină, îi ascuți respirația și o îngrijiești cum se cuvine, nu ajungi la reparații.

În prag apar două fetișcane. — Asta e Maria; e într-a nouă. Ioana (noi îi mai spunem Veronica) a intrat într-a treia. N-am de ce să mă plîng: amîndouă învață bine, sînt fruntașe în clasă. Dacă au drăgoste de carte ajung departe. Că acum nu e greu. Și mie îmi plăcea grozav să învăț. La primară am fost mereu întîiul. Dar n-a fost să fie să urmez mai departe. Nici gîd. Acum îmi mai cîrpesc cunoștințele din cărți, că-mi place tare să citesc.

Pornim mai departe pe panglica cenușie a șoselei. Săvoiu, ar vrea să-mi arate toate cite s-au făcut în raion în ultimii ani: și noile construcții de la fabrica de ciment din

Fieni, și filatura modernă de la Pucioasa, nici la Sotînga. De data aceasta nu obiectivele industriale erau... obiectul interesului nostru, ci acest șofer de la sfat, omul care de aproape două decenii bate drumurile raionului. Șoseaua, așezările, rămîneau doar cadru pentru acest sut-ge-neris interviu ce i-l luam: el la volan, reporterul alături, străbînd kilometri după kilometri printre lanuri de grîu numai bun de secerș și tarlale cu porumb ce se anuntă voinic. Șoferul le privește îndelung, cu un zîmbet bucurios.

Îmi amintesc și acum de inaugurarea primelor cooperative de producție din raion: la Băleni, la Văcărești, la Uliești. Erau doar cite o mină de oameni care se adunaseră atunci, nu prea aveau nici de unele. Dar cită înflăcărare, cită entuziasm! Astăzi, cînd trec prin comunele astea, mai că-mi vine să mă întreb: 15 ani au trecut de atunci sau o vîșnie? Uite, la Băleni, au scos oamenii în toamna trecută în medie peste 3.300 kg porumb la hectar. La Matei Voevod cooperativa, deși tîndră, a ajuns și ea milionară. Au de toate acum cooperativele, trăiesc bine. Să vezi dumneata cînd se întîlnește la Văcărești (e acolo un parc tare frumos) oamenii din toate satele din împrejurimi la „ziua de odihnă a cooperativelor”. Ce veselie, ce cîntec! Oamenii sînt vîșoi, că au pe ce...

E voios și Stelian Săvoiu. Fredonează la volan un cîntec unde e vorba de tinerețe, dragoste și frumos. Știe că toate cite le-a văzut și le vede, toate cite le-a înregistrat, ca un cronicar anonim și meticulos al noilor vremuri, pe drumurile raionului.

Și vor completa mereu, se vor îmbogăți necontenit cu noi și noi înfăpturi, din ce în ce mai însemnate. Mărturie îi stau, lui și milioanele de tovarăși ai lui din toate colțurile țării, marile planuri, marile sarcini pe care partidul le-a pus în fața poporului pentru cei cinci ani ce urmează.

PAUL MARIAN

nare pentru traseul Păcurari-Bucium. Costul abonamentului este de 48 lei. Costul unui bilet (procurat de la taxator) pentru întregul traseu este de 0,80 lei. Un calcul sumar demonstrează că tot atît costă și călătoria pe bază de abonament, deși se știe că abonații beneficiază de o anumită reducere. Dar adevărata surpriză pentru cei care călătoresc prima oară pe această linie o constituie faptul că abonamentul nu e valabil decît pentru o jumătate de traseu, adică pînă la stația „Arta populară”. Iar de aici pînă la stația terminus ești nevoit să-ți mai cumperi un bilet.

Dacă treci cu vederea aspectul economic al acestei situații (deși de loc neglijabil), nu la fel poți proceda cu momentul de mare aglomerație și tensiune nervoasă cînd călătorii poartă în fața taxatorului se îngheșuie să-și procure biletele de... diferență. Fiind un pasager permanent al acestui traseu, am solicitat întreprinderii de transport Iași un răspuns în legătură cu aceste anomalii. Mi s-a răspuns: „Au mai cerut și alții această explicație”. Punct. Cum „explicația” nu mă mulțumeste, mă adresez prin intermediul ziarului pentru una mai serioasă.

N. COZMA
jurist

Biletele de... diferență

Întreprinderea de transport Iași eliberează abonamente lu-

PROIECTUL DE CONSTITUȚIE A REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA

Poporul — titularul și deținătorul suprem al puterii

(Urmare din pag. 1-a)

În ultimele două decenii. Oglindind conținutul actual al orînduirii noastre — victoria deplină și definitivă a socialismului, prin lichidarea oricărei forme a exploatarei omului de către om — ea este Constituția socialistă victorioasă.

Aceste transformări revoluționare a bazei economice au determinat schimbarea structurii de clasă a societății noastre. Au dispărut pentru totdeauna clasele exploatare. Clasa muncitoare și-a sporit mult rîndurile, și-a întărit rolul său conducător în societate. În urma cooperativizării agriculturii țărâna a devenit o clasă nouă, omogenă — țărâna cooperatistă. Intellectualitatea, atît prin componența cît și prin activitatea sa, este organic unită cu poporul muncitor. Pe aceste baze a apărut și s-a dezvoltat neîncetat devenind — industrializată, unitate moral-politică a întregului popor — puternică forță motrice a progresului societății noastre.

Această structură nouă, socialistă, caracterizată de existența exclusivă a unor clase prietene — unite pe fundamentul genetic al puterii populare care este alianța muncitorească — țărânească — este izvorul puterii suverane depline a poporului. Numai victoria socialismului a putut duce la această grandioasă înfrățire. Întreindu-se tocmai pe această realitate, viitoarea Constituție proclamă în primul său articol: „Republica Socialistă România este stat al oamenilor muncii de la orașe și sate, suveran, independent și unitar”.

Statul român este un stat socialist, atît în conținutul său social, economic și politic cît și în forma sa. În Republica Socialistă România

întreaga activitate de stat urmărește — așa cum se arată în proiect — dezvoltarea orînduirii socialiste, creșterea continuă a bunăstării materiale și culturale a poporului, asigurarea libertății și demnității omului, afirmarea multilaterală a personalității umane. Statul socialist român este definit astfel ca un instrument în slujba realizării celor mai înalte năzuințe ale poporului, pentru înfrățirea cărora — așa cum se arată în articolul 13 — funcțiile sale se concentrează în organizarea, planificarea și conducerea economiei naționale, apărarea proprietății socialiste, dezvoltarea învățămîntului, științei, artei și culturii, garantarea exercițiului deplin al drepturilor cetățenilor și asigurarea legalității socialiste precum și în apărarea țării și organizarea relațiilor cu celelalte state.

Pe puterea deplină a poporului român se întemeiază suveranitatea de stat a Republicii Socialiste România. Modul cum este organizată exercitarea puterii poporului face posibil ca organele statului să fie expresia voinței sale și totodată să se găsească sub controlul său. Pe această linie proiectul prevede că poporul își exercită puterea prin Marea Adunare Națională și prin sfaturile populare, organe alese prin vot universal, egal, direct și secret. Aceste organe constituie baza întregului sistem de organe ale statului, ceea ce înseamnă că toate celelalte organe ale statului — administrative, ale justiției și procuraturii — sînt într-un fel sau altul dependente de organele alese direct de către cetățeni.

Caracterul socialist și suveran al statului nostru se reflectă și în prevederile proiectului de Constituție referitor la politica externă. Consec-

vent cu politica externă promovată de partid și guvern, care și-a găsit-o formulare științifică în Declarația din aprilie 1964 adoptată de plenary largă a C.C. al P.M.R., în viitoarea Constituție se prevede că Republica Socialistă România, punînd la baza relațiilor sale externe principiile respectării suveranității și independenței naționale, egalității în drepturi, avantajului reciproc și neamestecului în treburile interne, întreprinde și dezvoltă relații de prietenie și colaborare frățească cu țările socialiste, promovează relațiile de colaborare cu țările avînd altă orînduire social-economică, activează în organizațiile internaționale în scopul asigurării păcii și înțelegerii între popoare.

Ca o recunoaștere a uriașelor merite istorice ale Partidului Comunist Român în instaurarea puterii celor ce muncesc și, mai mult decît atît, ca o constituire juridică a rolului său legitim — obiectiv istoric, în opera de construire a socialismului și comunismului, proiectul viitoarei Constituții consacră Partidul Comunist Român ca forța politică conducătoare a întregii societăți, cea mai înaltă formă de organizare a clasei muncitoare, detașamentul său de avangardă în care se unesc cei mai înaltați cetățeni.

Poporul român suveran a atîns prima cîrmă a istoricului său suveran de la capitalism și comunism: socialismul. La poalele piscului nomenclaturism, MAJESTATEA SA POPORUL, călăuzit de înțelepciunea partidului se pregătește cu încredere și realism pentru noi suferințe ale căror prime contururi sînt anticipate în mărețul program de dezvoltare a țării, proiectele de Directive ale celui de-al IV-lea Congres al Partidului.

INFORMAȚII

Ședința Comisiei Permanente C.A.E.R. pentru industria carboniferă

Între 21-29 iunie 1965 a avut loc la Mamaia cea de-a douăzeci și una ședință a Comisiei Permanente CAER pentru industria carboniferă.

La ședința Comisiei au participat delegațiile țărilor membre CAER: R. P. Bulgaria, R. S. Cehoslovacă, R. D. Germană, R. P. Polonă, R. P. Română, R. P. Ungară și Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste.

Comisia a examinat materialele referitoare la coordonarea planurilor de dezvoltare a industriei carbonifere în țările membre CAER.

Comisia a examinat și a luat de

asemenea mîsurile întreprinse spre îmbunătățirea în continuare a lucrărilor efectuate în cadrul Comisiei.

Sedința Comisiei a decurs într-o

atmosferă de prietenie și înțelegere reci-

proacă.

Sosirea în Capitală a unei delegații parlamentare franceze

Sîmbătă seara a sosit în Capitală, la invitația Comisiei de politică externă a Marii Adunări Naționale a R. P. Române, o delegație parlamentară fran-

ceză condusă de Maurice Schumann, președintele Comisiei de afaceri externe a Adunării Naționale Franceze, care va face o vizită în țara noastră.

Din delegație fac parte deputații Georges Delatre, Xavier Deniau, Claude Delorme, Edmond Duchesne, Roger Dussaulx, Robert Manceau, André Raust și Michel Mopin, secretar.

La sosire, pe aeroportul Băneasa, membrii delegației au fost întâmpinați de Tudor Mănescu, președintele Comisiei de politică externă a M.A.N., Pompiliu Macovei, adjunct al ministrului afacerilor externe, de deputați — membri ai Comisiei de politică externă și ai Grupului parlamentar român pentru relațiile de prietenie România-Franța.

Au fost de față Jean Louis Pons, ambasadorul Franței în R. P. Română, și membri ai ambasadei.

Cu prilejul sărbătorii naționale a S.U.A.

Sîmbătă ambasadorul Statelor Unite ale Americii în R. P. Română, William Crawford, a oferit o recepție cu prilejul sărbătorii naționale a S.U.A. — Ziua Independenței.

Au participat Mihail Petri, ministrul Comerțului Exterior, Pompiliu Macovei, adjunct al ministrului Afacerilor Externe, Eugène Alexe, vicepreședinte al Consiliului Superior al Agriculturii, membri ai conducerii unor ministere și instituții centrale, academicieni și alți oameni de știință și cultură, ziaristi.

La masa de seară sînt prezenți diplomați acreditați în R. P. Română și alți membri ai corpului diplomatic.

Ieri și-a încheiat vizita în țara noastră Vasken I, patriarh suprem și catolicos al tuturor armenilor. În ultimele zile au fost vizitate așezăminte bisericesti și mănăstiri, lăcașul și au avut loc întîlniri cu reprezentanții comunităților armenice din orașele București și Constanța.

La sfîrșitul vizitei sale, catolicosul Vasken I și patriarhul Justinian au semnat la comunicat comun.

Sîmbătă dimineața, Vasken I și însoțitorii săi au părăsit țara noastră.

La plecare, pe aeroportul Băneasa, oaspeții au fost conduși de Justinian, patriarhul Bisericii ortodoxe române, și de Dumitru Dogaru, secretarul general al Departamentului Cultelor.

ACTUALITATEA INTERNACIONALĂ

GENEVA: Sesiunea Consiliului Economic și Social al O. N. U.

Intervenții ale reprezentanților români în Comisia pentru probleme sociale

GENEVA 3. Corespondentul Agerpres, Horia Liman, transmite: Comisia pentru probleme sociale a Consiliului Economic și Social al O.N.U. continuă dezbaterile proiectelor de rezoluții cu privire la condiția femeii în societate.

Delegatul Iranului s-a ocupat de problema pregătirii de cadre din rîndul femeilor, care să-și poată aduce contribuția la dezvoltarea economică și socială. Delegatul Luxemburgului a insistat „upra necesității de a se da femeilor dreptul de vot, acolo unde acesta încă nu s-a acordat. Despre necesitatea de a se respecta drepturile politice ale femeilor a vorbit, de asemenea, și delegatul Japoniei, iar delegatul Argentinei a subliniat că nu se poate concepe progresul social fără participarea femeii în toate domeniile de activitate. În același sens a vorbit și delegatul Ghaniei.

Reprezentantul UNESCO a cerut să se voteze proiectul declarației asupra eliminării discriminărilor la care sînt supuse femeile. Vorbitorul s-a referit apoi la necesitatea educării femeilor din țările în care emanciparea lor încă nu s-a realizat.

Delegatul român Romulus Neagu, referindu-se la necesitatea atragerii unui număr tot mai mare de femei în procesul educației generale și al formării tehnico-profesionale, a sugerat ca pe baza unui program unificat și pe termen lung, activitatea O.N.U. și a institutiilor sale specializate să fie armonizată cu aceea a organizațiilor neguvernamentale, care se preocupă de progresul femeii.

În același comitet, delegatul român Fotache Tăbăcaru s-a pronunțat în favoarea proiectului de rezoluție, prezentat de delegatul Uniunii Sovietice, cu privire la drepturile copilului. El a sugerat ca secretarul comitetului social să întocmească un raport cu privire la rezultatele obținute după adoptarea Declarației drepturilor copilului.

Dineu oferit de șeful delegației R. P. Române

GENEVA. — Corespondentul Agerpres, H. Liman, transmite: Mircea Malita, adjunct al ministrului afacerilor externe, șeful delegației R.P. Române la cea de-a 39-a sesiune a Consiliului economic și social O.N.U., a oferit un dineu în cinstea conducătorilor unor delegații aflate la sesiune. Au participat Said Hassan, ministru al planificării și afacerilor economice din Pakistan; G. P. Arkadev, șeful Departamentului de relații cu organizațiile eco-

nomice internaționale din Ministerul Afacerilor Externe al Uniunii Sovietice; R. M. Akwei, reprezentant permanent al Ghaniei la sediul european al Națiunilor Unite; M. Viard, ministru consilier pe lângă misiunea permanentă a Franței la New York; Mohammed-Ali Jafari, consilier al delegației Iranului; Salah Abou-Gabal, consilier al misiunii permanente a R.A.U. la Geneva, precum și funcționari la sediul european O.N.U.

Recepție în cinstea absolvenților academiilor militare ale U. R. S. S. Cuvîntarea rostită de L. I. Brejnev

MOSCOVA 3 (Agerpres). — La 3 iulie Comitetul Central al P.C.U.S. și guvernul sovietic au oferit o recepție la Palatul Kremlinului în cinstea absolvenților academiilor militare ale U.R.S.S. — ofiteri ai forțelor armate sovietice.

La recepție, care a fost deschisă de Alexei Kosighin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., au participat comandanți ai armatei și flotei militare sovietice, ofiteri din armatele țărilor frățești care au studiat în U.R.S.S.

Luînd cuvîntul, L. I. Brejnev, prim-secretar al C.C. al P.C.U.S., a arătat că, pericolul militar, care pornește de la imperialiști, continuă să existe. În ultimul timp forțele reacționare ale imperialismului au intensificat vizibil acțiunile provocatoare. Agresiunea S.U.A. în Vietnam, intervenția lor armată în problemele interne ale poporului dominican, fărâșelele săvîrșite în Congo — toate aceste acțiuni au dus la

aggravarea situației internaționale. Ajutăm și vom ajuta și pe viitor pe cei care luptă împotriva asupritorilor imperialiști, împotriva colonialismului de orice fel, a spus vorbitorul. Vorbind despre creșterea capacității de apărare a U.R.S.S., L. I. Brejnev a declarat că rachetele intercontinentale și orbitale de care dispune U.R.S.S. „sînt absolut suficiente pentru a pune capăt o dată pentru totdeauna oricărei agresiuni, oricărei supărări de agresori”. „Am obținut succese importante în lăurirea mijloacelor de apărare antirachetă”.

În încheiere, el a subliniat: „Ne pronunțăm pentru înfrățirea principilor coexistenței pașnice între state cu orînduiri sociale diferite, pentru preîntîmpinarea unui război termoneuclear mondial. Tîra noastră va lupta și pe viitor pentru încetarea cursei înarmărilor, pentru interzicerea armei nucleare, pentru dezarmare generală și totală”.

Recepție în cinstea absolvenților academiilor militare ale U. R. S. S. Cuvîntarea rostită de L. I. Brejnev

MOSCOVA 3 (Agerpres). — Agenția TASS a fost impuneră să declare că cercurile conducătoare din Uniunea Sovietică sprijină pe deplin poziția justă a R.P.D. Coreene în problema așa-numitei „normalizări” a relațiilor dintre Japonia și Coreea de sud. Acordul cu privire la această „normalizare”, semnat recent la Tokio, constituie o încercare de a rezolva problemele referitoare la interesele întregii Corei, ale întregului popor coreean, pe calea unei tranziții între guvernul japonez și autoritățile de la Seul, ceea ce, după cum se arată în declarație, duce la adîncirea acin-dării Corei și creează piedici suplimentare în calea restabilirii unității naționale a poporului coreean.

Uniunea Sovietică sprijină poziția R. P. D. Coreene față de recentul acord japoano sud-coreean

O nouă organizație anti-salazaristă în Portugalia

NEW YORK 3 (Agerpres). — Sub titlul „Salazar în fața unei noi opoziții”, ziarul „New York Times” publică o corespondență din Lisabona în care se spune că „democrații catolici portughezi, opuși regimului autoritar al premierului Salazar, au înființat o organizație ilegală denumită Mișcarea creștină pentru acțiunea democratică. Conducătorii noii mișcări, ale căror nume nu au fost date publicității,

intenționează să pregătească opinia publică pentru crearea unui partid democrat-creștin. În afara Uniunii naționale a lui Salazar, alte partide politice sînt interzise în Portugalia. Noua mișcare dispune de activiști în principalele orașe ale țării. Într-un manifest dat publicității, mișcarea condamnă regimul lui Salazar ca fiind „bazat pe forță, negarea drepturilor omului și suprimarea libertății de gândire și informare”.

Delegația economică guvernamentală a R. D. Vietnam și-a încheiat vizita la Praga

PRAGA 3 (Agerpres). — Delegația economică guvernamentală a R. D. Vietnam condusă de Le Thanh Nghi, membru al Biroului Politic al C.C. al Partidului celor ce muncesc din Vietnam, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, și-a încheiat vizita în R. S. Cehoslovacă. Ea a avut convorbiri cu președintele R.S.C., A. Novotny, cu președintele guvernului J. Lenart, precum și cu o delegație guvernamentală cehoslovacă condusă de Jan Piller, vicepreședinte al guvernului. Convorbirile s-au desfășurat într-o atmosferă de prietenie cordială și înțelegere reciprocă.

În încheierea convorbirilor referitoare la colaborarea dintre R. S. Cehoslovacă și R. D. Vietnam și la ajutorul R. S. Cehoslovacă acordat R. D. Vietnam, au fost semnate acorduri corespunzătoare.

DEZBATEREA PROIECTULUI DE CONSTITUȚIE A REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA

La Consiliul Național al Femeilor

Consiliul Național al Femeilor, reunit în ședință plenară, a dezbătut sîmbătă proiectul de Constituție a Republicii Socialiste România.

În cuvîntul lor participantele la dezbateri au relevat pe larg sentimentele de profundă satisfacție cu care femeile de la orașe și sate au primit proiectul de Constituție a Republicii Socialiste România, care consfințește istoricele victorii dobîndite de poporul nostru pe drumul dezvoltării socialiste a țării. În numele muncitoarelor, țărăncilor cooperatoare, intelectualelor, gospodinelor, vorbitoarelor au exprimat deplina lor adevărată față de prevederile proiectului de Constituție și hotărîrea de a spori eforturile pentru dezvoltarea mărețelor cuceriri obținute.

La Uniunea Asociațiilor Studenților

La Casa de cultură a studenților din Capitală a avut loc, în ziua de 3 iulie, ședința plenară a Consiliului Uniunii Asociațiilor Studenților din Republica Populară Română, consacrată dezbaterii proiectului de Constituție a Republicii Socialiste România.

Participanții la discuții au arătat că studenții din întreaga țară, alături de toți oamenii muncii, au primit cu entuziasm și deplină aprobare proiectul de Constituție — document de o deosebită importanță, care reflectă mărețele realizări obținute de harul nostru popor sub conducerea partidului pe drumul construirii socialismului, perspectivele luminoase ale patriei noastre. Au fost subliniate bucuria și satisfacția tineretului universitar față de faptul că statul nostru se va numi Republica Socialistă România — denumire care consacră prindele transformări sociale petrecute în viața țării și poporului român — față de prevederile referitoare la rolul Partidului Comunist Român, partid al clasei muncitoare, ca forță politică conducătoare a întregii societăți. Vorbitorii au relevat că proiectul

La Uniunea Compozitorilor

Compozitori și muzicologi au dezbătut, în cadrul unei ședințe largi, la Comitetului Uniunii Compozitorilor, proiectul de Constituție a Republicii Socialiste România.

În cadrul plenarei, ale cărei lucrări au fost conduse de Ion Dumitrescu, președintele Uniunii Compozitorilor, au luat cuvîntul compozitorii Alfred Mendelsohn, Constantin Palade, Domnica Dumitrescu, Sergiu Sarchizov, Diamandi Gheciu și alții.

Subliniind caracterul profund democratic și umanist al noii Constituții, vorbitorii au arătat că legea funda-

te de poporul nostru sub conducerea partidului.

În încheierea dezbaterilor a luat cuvîntul prof. ing. Suzana Gidea, președinta Consiliului Național al Femeilor din R.P. Română.

Într-o atmosferă de entuziasm a fost adoptată o telegramă adresată Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român, tovarășului Nicolae Ceaușescu, în care se exprimă recunoștința și devotamentul femeilor de la orașe și sate față de Partidul Muncitoresc Român, pentru înțelepciunea și fermitatea cu care conduce destinele poporului, hotărîrea de a-și aduce o sporită contribuție la traducerea în viață a obiectivelor ce vor fi stabilite de Congresul al IV-lea al partidului. (Agerpres)

La Uniunea Asociațiilor Studenților

La Casa de cultură a studenților din Capitală a avut loc, în ziua de 3 iulie, ședința plenară a Consiliului Uniunii Asociațiilor Studenților din Republica Populară Română, consacrată dezbaterii proiectului de Constituție a Republicii Socialiste România.

Participanții la discuții au arătat că studenții din întreaga țară, alături de toți oamenii muncii, au primit cu entuziasm și deplină aprobare proiectul de Constituție — document de o deosebită importanță, care reflectă mărețele realizări obținute de harul nostru popor sub conducerea partidului pe drumul construirii socialismului, perspectivele luminoase ale patriei noastre. Au fost subliniate bucuria și satisfacția tineretului universitar față de faptul că statul nostru se va numi Republica Socialistă România — denumire care consacră prindele transformări sociale petrecute în viața țării și poporului român — față de prevederile referitoare la rolul Partidului Comunist Român, partid al clasei muncitoare, ca forță politică conducătoare a întregii societăți. Vorbitorii au relevat că proiectul

mentală a țării noastre deschide minunate perspective de dezvoltare tuturor oamenilor muncii, este cheia unei etape noi, bogate în realizări materiale și spirituale ale întregului nostru popor.

Într-unul adevăratei întregii asisten-

te, vorbitorii au arătat că proiectul de Constituție a Republicii Socialiste România deschide minunate perspective de dezvoltare tuturor oamenilor muncii, este cheia unei etape noi, bogate în realizări materiale și spirituale ale întregului nostru popor.

Într-unul adevăratei întregii asisten-

te, vorbitorii au arătat că proiectul de Constituție a Republicii Socialiste România deschide minunate perspective de dezvoltare tuturor oamenilor muncii, este cheia unei etape noi, bogate în realizări materiale și spirituale ale întregului nostru popor.

Într-unul adevăratei întregii asisten-

te, vorbitorii au arătat că proiectul de Constituție a Republicii Socialiste România deschide minunate perspective de dezvoltare tuturor oamenilor muncii, este cheia unei etape noi, bogate în realizări materiale și spirituale ale întregului nostru popor.

Într-unul adevăratei întregii asisten-

te, vorbitorii au arătat că proiectul de Constituție a Republicii Socialiste România deschide minunate perspective de dezvoltare tuturor oamenilor muncii, este cheia unei etape noi, bogate în realizări materiale și spirituale ale întregului nostru popor.

Într-unul adevăratei întregii asisten-

te, vorbitorii au arătat că proiectul de Constituție a Republicii Socialiste România deschide minunate perspective de dezvoltare tuturor oamenilor muncii, este cheia unei etape noi, bogate în realizări materiale și spirituale ale întregului nostru popor.

Într-unul adevăratei întregii asisten-

te, vorbitorii au arătat că proiectul de Constituție a Republicii Socialiste România deschide minunate perspective de dezvoltare tuturor oamenilor muncii, este cheia unei etape noi, bogate în realizări materiale și spirituale ale întregului nostru popor.

Într-unul adevăratei întregii asisten-

te, vorbitorii au arătat că proiectul de Constituție a Republicii Socialiste România deschide minunate perspective de dezvoltare tuturor oamenilor muncii, este cheia unei etape noi, bogate în realizări materiale și spirituale ale întregului nostru popor.

Într-unul adevăratei întregii asisten-

te, vorbitorii au arătat că proiectul de Constituție a Republicii Socialiste România deschide minunate perspective de dezvoltare tuturor oamenilor muncii, este cheia unei etape noi, bogate în realizări materiale și spirituale ale întregului nostru popor.

SPORT

● La Ploiești și Brașov se desfășoară astăzi semifinalele „Cupei R.P.R.” la fotbal. Sorții au făcut ca la Ploiești să se întîlnească echipele Dinamo București și Dinamo Pitești, iar la Brașov Progresul București și Știința Cluj. Mecurile vor începe la ora 10 dimineața. Posturile noastre de radio vor transmite alternativ aspecte din desfășurarea celor două partide. Transmisia se va face pe programul I începînd din jurul orei 10.

● Pe ringul special amenajat în incinta stadionului Republicii din Capitală, în zilele de 7, 8 și 10 iulie cei mai buni 43 de boxeri din țară calificați în etapa zonală se vor întreci pentru cucerirea celor 10 centuri de campion ai țării. Întrecerile vor începe în fiecare zi la ora 19.30.

● La Moscova se desfășoară astăzi întîlnirea internațională amicală de fotbal dintre echipele Uniunii Sovietice și Braziliei.

Mecul va fi transmis în întregime de stația noastră de televiziune.

INSEMNĂRI

DENUMIRI..

I.C.S.I.M. — F.C.M.E.; I.P. IV — C.F.R.B.T.A.; I.D.E.B. — I.R.T.A.I.; I.A.R.A., I.D.P.B., I.T.M., I.S.E.M. Tr... semnificabile de la mar-

ficien? Nu prea e de crezut și chiar dacă „Mariner IV” își va îndeplini curînd misiunea tot nu se va clarifica secretul cifrului. Coborînd însă mai pe Terra, cu puțină chibzuială, deslușești numele unor echipe din campionatul orășenesc bucureștean, așa cum oricine le poate citi în presă.

Imi închipui că suporteri lor au de-gjunse greutăți în susținerea vocolă, indispensabilă unei galerii care se respectă. Nu mai vorbesc că a încuraja propria echipă de fotbal cu scandarea de „haide Taipa!” poate fi interpretat în mod cu totul diferit. Nimeni nu ar fi îndreptățit să aibă măcar o umbră de ironie la adresa unei întreprinderi care oricare altă „Abatoriu”, sau a profesunii practicate aici, însă pentru o formație fotbalistică care este cea mai bună denumire?

Numele și porecele sportive sînt în întregul lume de o varietate și o fantezie uluitoare iar istoria sportului românesc ne arată că imaginația și bunul gust propriu se încadrează în ansamblul mondial. Poate, de aceea, să te vinăscă monotonie celor șase „Metalui” din categoriile B. și C., tot șase „Minerul”,

patru C.F.R.-uri, trei Textile sau trei Dinamo-uri. Nu rămi entuziasmat nici în fața titlurilor Fructesport. După cum este inconvenabil să te gîndești la o coliziune posibilă pe teren între Vagonul și Tractorul.

În viitorul campionat Timișoara își va face reparația în prima categorie a țării. E o bucurie pe care o încearcă multă lume ce n-a uitat de fosta capitală a fotbalului nostru. Am dori Timișoara, o dată reînscădă în drepturile categoriei A, la nivelul calității, a faimei Ripensiei. Și de ce nu chiar sub acest nume? Ce semnificație sportivă are în fond titlul „Știința” pe terenul de fotbal? De mult Clujul cunoștea echipe de renume și tradiție ca spre exemplu Victoria iar reședința banilor cunoștea un timp, prin F.C. Craiova, virful performanței fotbalistice. Poate că și alte cluburi ar trebui să se inspire din gama nesfîrșită a numelor propice actului sportiv și să găsească pe cele adecvate, eventual să le regăsească pe celele tradiționale. Suflul spectacolului din tribună e receptiv la o poezie proprie sportului, de la Rapidul ajunge ușor la Rapidul și în discutabilă cea Steaua i-a sugerat mult mai mult decît inițialele selt.

V. MIRON

ACTUALITATEA INTERNATIONALĂ

Vietnamul de sud

Baza militară de la Can Tho atacată de patrioți

SAIGON 3 (Agerpres). — Simbăta dimineață, forțele patriotice sud-vietnameze au atacat prin surprindere, cu mortiere, baza aeriană americană de la Can Tho, situată la 130 km sud-vest de Saigon. Pierderile provocate nu sînt încă cunoscute. Aceasta este cea de-a cincea bază americană atacată de forțele patriotice în decurs de o săptămîină. Can Tho este una din cele mai importante baze pentru elicopterele a-

mericane, folosite în sprijinul forțelor guvernamentale.

HANOI 3 (Agerpres). — Aviația americană a lansat din nou gaze toxice asupra unor localități din provincia sud-vietnameză Tra Vinh, relatează agenția V.N.A. Un număr de 30 000 de locuitori, adică două treimi din populația acestor localități, a avut de suferit, iar numeroase animale domestice au fost intoxicate.

Declarația Ministerului de externe al R. D. Vietnam

HANOI 3 (Agerpres). — „Bombardarea orașului Nam Dinh, centru industrial cu o populație densă, de către forțele aeriene americane la 2 iulie 1965 este un act flagrant de agresiune, un nou pas extrem de primejdios făcut de guvernul S.U.A. în „escaladarea” războiului împotriva Republicii Democratice Vietnam, o sfidare a țărilor socialiste și a popoarelor iubitoare de pace din lumea întreagă” — se spune în declarația Ministerului Afacerilor Externe al R.D. Vietnam dată publicității la 3 iulie 1965, în legătură cu raidurile efectuate de către avioanele americane împotriva orașului industrial Nam Dinh.

„Protestînd cu energie — se spune în continuare în declarație — guvernul Republicii Democratice Vietnam denunță în fața opiniei publice mondiale atacul aerian asupra orașului Nam Dinh și cere cu fermitate încă o dată ca guvernul S.U.A. să pună capăt imediat tuturor actelor de război împotriva Re-

publicii Democratice Vietnam, să înceteze războiul de agresiune din Vietnamul de sud, să retragă toate trupele și armamentul american, să lichideze toate bazele militare ocupate de trupele americane, să dea posibilitate poporului sud-vietnamez să-și rezolve singur problemele sale, să respecte cu strictețe acordurile de la Geneva din 1954 cu privire la Vietnam.”

În cadrul unei conferințe de presă, care a avut loc la Ministerul Afacerilor Externe al R.D. Vietnam, la 3 iulie, s-a anunțat că forțele Armatei Populare Vietnameze din Nam Dinh au doborât la 2 iulie patru avioane americane, care au pătruns în spațiul aerian al R.D. Vietnam și au bombardat orașul Nam Dinh.

În aceeași zi, alte două avioane au fost doborâte la Dien Bien Phu din provincia Lai Chau, regiunea autonomă de nord-vest.

Premierul Papandreu cere demisia ministrului apărării

ATENA 3 (Agerpres). — Corespondentul Agerpres, C. Alexandroaie, transmite: Ziarele de centru relatează că premierul Papandreu, a comunicat reguli care intenționează să preia conducerea Ministerului Apărării de la Garoufalas, întrucît acesta se opune planurilor sale de epurare a armatei. Regele a recomandat să fie amînat, orice fel de schimbări. Ziarul „To Vima” relatează că în această situație premierul a cerut ministrului apărării, Garoufalas, să-și prezinte demisia. Acesta nu numai că a refuzat dar, relevă ziarul citat, a început o febrilă activi-

tate printre deputații Uniunii de centru pentru a-l determina să-l sprijine în preluarea de către el a conducerii guvernului și înălturarea altă a lui Papandreu, cit și a fiului acestuia, Andreas Papandreu, din echipa ministerială a centrului Ziarele Uniunii de centru subliniază că deputații partidului de guvernînt refuză să sprijine pretențiile ministrului apărării.

Observatorii politici din capitala greacă își exprimă părerea că situația nu va evolua pînă la o criză de guvern.

Răsfoind presa străină

Mișcarea Huk se trezește iar

Săptămînalul englez Economist publică o corespondență din Manila în care este semnalată activizarea mișcării de rezistență armată cunoscută sub numele de Huk

„În acest anotîmp al anului — scrie corespondentul — în regiunea centrală a insulei Luzon — hambarul de orez al Filipinelor — au înverzit din nou plantațiile. În toată regiunea domnește o pace idilică. Dar dedesubt mocnesc nemulțumirea și revolta. Unitățile armate ale mișcării de eliberare națională — Huk — care au dominat în aceste locuri a-cum cincisprezece ani, și-au întărit iar pozițiile.

La începuturile sale, prin 1942, mișcarea Huk (sau Hukbalahap — n.n.) era în fapt o „armată populară anti-japoneză”. (Denumirea derivă de la un fef de joc de-a prînselae). După război, luptătorii Huk au ridicat în două rînduri armele împotriva guvernului. În 1953, ei au fost zdrobiți de defunctul președinte Magasaysay, iar conducătorii lor au fost fie întemnițați, fie omorîți. În prezent, însă, apar noi semne ale activizării sale. Pentru înția oară după mulți ani, grupul de zece, uneori chiar și de treizeci de membri ai Huk înarmați au fost zărite dînd din nou tircoale satelor.

În apogeele puterii lor, formațiile Huk au controlat cea mai mare parte a regiunii centrale a Luzonului, ele avînd dispersate în regiunile de ses, ca și în munții din preajmă, peste zece mii de oameni înarmați. Aceștia obțineau ajutoare din partea țăranilor, strîngeau impozite și primeau o parte a recoltei de orez. În

clipa de față, s-ar putea ca ei să treacă iarăși la operații asemănătoare. Oricum, Angeles, un oraș trepidant în apropierea puternicei baze aeriene americane, este socotit de multă vreme drept un centru de colectare de fonduri pentru partizanii Huk.

Aceștia au reușit să prindă în ambuscade unități ale armatei guvernamentale, fapt care a silit armata să deplaseze un batalion de trupe de șoc în provincia Pampanga. Înțetirea luptelor de guerilă merge mîna în mîna cu activitatea comunistă desfășurată în orașe, mai cu seamă în Manila. În organizațiile corpului profesional și în cele studențești există numeroși comunisti. Iar presa din Manila are și ea mulți simpatizanți comunisti. Partidul comunist a fost scos în afara legii în anul 1953, dar acest lucru nu a împiedicat creșterea lui.

În pofida spoliilor de progres economic care se manifestă la Manila și în prosperul oraș-satelit al lui, Makati, filipinezii sînt, pe bună dreptate, revoltați de privilegiile crescînde ale unui pumn de oameni față de nivelul de trai în scădere al celor mulți. Mai bine de 700 000 de oameni sînt șomeri. Luna trecută, un mare număr de studenți au părăsit universitățile fără să li se fi putut asigura posturi corespunzătoare. Peste 60 la sută din numărul elevilor părăsesc băncile școlii înainte de a fi împlinit vîrsta de zece ani. Iar situația țăranilor este jalnică.

Numeroși filipinezi provenind din clasele mijlocii sînt ostili Statelor Unite. Ei critică relațiile comerciale, care fac ca balanta să se incline în favoarea americanilor, ca și discriminarea fătășă privind salariile din întreprinderile americane.

Comuniștii au reușit pe deplin să se identifice cu mișcarea națională, și ei și-au făcut simțită prezența în demonstrațiile anti-americane de la începutul acestui an, cu toate că nu au fost inițiatorii lor. Filipinezii au îndreptățite motive de nemulțumire față de precumpănirea intereselor comerciale americane; ca și, de altfel, față de staționarea unor forțe armate americane în țara lor.”

Coincidențe?

În momentul cînd guvernul sud-coreean anunța că va trimite în Vietnamul de sud o divizie alcătuită din 15 000 de soldați, la periferia Seaului, 15 000 de studenți demonstrau împotriva tratatului japoano-sud-coreean. O adevărată divizie de luptători împotriva planurilor militariste. Trupele s-au năpustit asupra manifestanților dispersîndu-i, iar studenții au ripostat pe loc cu pietre scoase din caldarîm și apoi, în zilele următoare, cu noi manifestații. Nu sînt coincidențe, cum nu vor fi coincidențe, loviturile duble pe care le vor primi militariștii de la Seul, atît în Vietnamul de sud cît și acasă : în ambele cazuri se afirmă și se va afirma tot mai puternic mișcarea de rezistență ajunge diviziile pentru a face față la toate „coincidențele”.

Corespondență din Londra de Bob Leeson

DE CE NU VOR AVEA LOC ALEGERI ÎN 1965 ÎN ANGLIA

În ultima sa cuvîntare publică, la Glasgow (Scoția), liderul laburist și primul ministru englez Harold Wilson a declarat categoric că guvernul laburist nu va organiza alegeri generale în cursul anului 1965.

Ce semnificație are această importantă declarație pentru viața politică engleză? Înseamnă oare, așa cum încearcă să ne convingă unii observatori prolaboriști, că pozițiile guvernului s-ar fi consolidat și de aceea Wilson își poate permite să se mențină fără să fie silit să recurgă la noi alegeri?

O analiză obiectivă a faptelor nu dă dreptate acestui punct de vedere. Unu plus unu, plus unu, este egal cu trei — oricîte eforturi s-ar face, nimic nu poate schimba rezultatul unei astfel de operații de aritmetică simplă care indică precara majoritate laburistă.

Care consolidarea pozițiilor ar putea proveni din succesul politicii guvernului? Faptele arată că atît pe planul politicii interne cît și al celei externe, guvernul nu poate prezenta un bilanț pozitiv. Atunci cînd se explice declarația lui Harold Wilson? Răspunsul îl dă foarte bine o caricatură apărută în ziarul liberal Guardian care îl reprezintă pe Wilson zînd pe un butoi cu pulbere, în timp ce liderii conservator și liberal, respectiv Alec Douglas Home și Jo Grimond fac aceeași echilibristică pe propriile lor butoaie cu pulbere. Așadar, slăbiciunea pozițiilor celorlalte partide și nu întărirea celor ale propriului său partid, i-a dat posibi-

litate liderului laburist să declare categoric că nu va organiza anul acesta alegeri.

În tabăra conservatoare, unde cerurile interne în legătură cu conducerea partidului, fuseseră subordonate speranțelor unor apropiați alegeri generale, declarația lui Wilson nu a făcut decît să reducă disensiunile pe primul plan. Săptămînalul Sunday Express dezvăluie apariția unei noi mișcări în vederea înlocuirii lui Home cu Edward Heath, a cărui performanță, în cadrul bătăliei înversurate în legătură cu proiectul de lege financiar, a atras admirația deputaților conservatori.

Liderii grupului pro-Heath pretind să ducă campania intensă pe care au dus-o în culise, în cursul săptămîinii trecute, ei pot conta pe un număr de 100 de deputați de rînd, în sprijinul lor. Dacă grupul pro-Heath poate să găsească sprijin suficient și în rîndul grupurilor care sprijină pe ceilalți candidați la conducerea par-

tidului și anume pe Iain Macleod și Reginald Maudling, atunci exponenții grupului au de gînd să inițieze asaltul final în cursul viitoarelor zece zile. Săptămînalul Observer subliniază că „principalii critici ai lui Sir Alec Douglas Home sînt recrutați din rîndurile deputaților mai tineri și ale deputaților reprezentînd circumscripții electorale mărginașe”.

Dar alături de efectele sus arătate asupra partidului conservator, cuvîntarea lui Wilson a fost cu multă abilitate concepută să constituie o contralovitură și la propunerile lui Jo Grimond cu privire la realizarea unei coaliții între partidele liberal și laburist.

În acest context săptămînalul laburist Sunday Mirror scria: „O astfel de coaliție va înfrîni disprețul public. Cu toate acestea, miniștri mai importanți din cabinet prezic, în particular, că programul guvernului va fi de așa natură încît cei zece deputați liberali ar putea să considere că este posibil să-l sprijine în întregime. Puțini sînt acei deputați care ar fi acum surprinși dacă s-ar găsi motive pentru amînări repetate în introducerea legislației promise de renationalizare a industriei oțelului”.

În timp ce, pe de o parte, Wilson caută, în fapt, sprijinul liberalilor prin politica guvernului, el nu dorește să menționeze propunerile lui Grimond pentru a nu ajunge la obligații contractuale față de liberali, ceea ce

încurajează divergențele din rîndurile liberale.

În săptămînalul Sunday Times a apărut comentariul unui deputat laburist anonim, în care se arată că „nu este probabil ca Wilson să-și ridice, în cap 60 de deputați laburiști de stînga numai pentru a da o bomboană dulce lui Jo Grimond și celor nouă băieți ai săi” (cei nouă deputați liberali).

Firește, aceasta sună destul de optimist. Unii dintre miniștri mai influenți ar dori de fapt să dea o bomboană liberalilor trecînd la dosar proiectul de lege pentru renationalizarea industriei oțelului. Foarte multe vor depinde de concluziile pe care le va trage Wilson, dacă va considera că nu-și poate permite acum să desconsidere vederile deputaților laburiști de rînd în această problemă.

Unii dintre deputații de stînga, grupați în jurul lui Jan Mikardo, membru al Comitetului executiv al partidului laburist, a început o campanie spre a obține sprijin în vederea adoptării unei politici mai spre stînga la conferința din toamnă a partidului laburist.

În lunile imediat următoare, tocmai această opoziție în cadrul propriului său partid — mai degrabă decît manevrele tactice față de partidele liberal și conservator — va trebui luată în seamă de calculele politice ale conducerii laburiste.

3 iulie 1965

in cîteva rînduri

● CU PRILEJUL PREZENȚEI LA PARIS A PREȘEDINTELUI UNIUNII SCRITORILOR DIN R. P. ROMÂNĂ, DEMOSTENE BOTEZ, ambasadorul R. P. Române, V. Dimitriu, a oferit un coteil în saloanele ambasadei. Au participat Jean de Beer, secretar general al Pen-clubului francez, Pierre Lyautey, președintele Societății oamenilor de literă din Franța, Pierre Emmanuel, directorul editurii „Seuil”, scriitori, reprezentanți ai culturii.

● LIU SAO-TI, PREȘEDINTELE R.P. CHINEZE, L-A PRIMIT PE NGUYEN DUY TRINH, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, ministrul afacerilor externe al R. D. Vietnam, care a trecut prin Pekin.

● TENORUL ROMÂN LUDOVIC SPIESS, acompaniat de pianistul Alexandru Șumski, a susținut un recital în sala de concerte a orașului Brasilia. Spectacolul s-a bucurat de un deosebit succes.

● UN ACORD FINANCIAR UNGARO-OLANDEZ PENTRU RELEMENȚAREA UNOR PROBLEME FINANCIARE a fost semnat la Budapesta de către Béla Sulyok, prim-lociitor al ministrului de finanțe al R. P. Ungare și dr. Johan Huibert, ambasadorul Olandei.

● REZERVELE DE AUR ȘI DEZVILE ARGENTINEI AU SCAZUT CU 34 MILIOANE DOLARI în luna iunie, anunță Banca Centrală a Argentinei.

● 47 LA SUTA DIN POPULAȚIA APTA DE MUNCĂ A S.U.A. A SOMAT ÎN IUNIE, potrivit datelor publicate de Ministerul Muncii al Statelor Unite.

● ADMINISTRATIA CANALULUI DE SUEZ A OBTINUT UN VENIT DE 82 384 000 LIRE EGIPTIENE în cursul ultimului exercițiu financiar. Prin canal au trecut 18 666 nave, față de 17 878 în anul trecut.

● 3 000 DE DEMONSTRANȚI AU PROTESTAT ÎN FATA REȘEDINȚEI GUVERNATORULUI GIBRALTARULUI cerînd înălturarea restricțiilor de frontieră cu Spania.

● O ÎNTEVEDERE DE GAULLESUKARNO a avut loc sîmbătă la Palatul Elyșée din Paris. În cursul întrevederii au fost abordate problemele cooperării franco-indoneziene precum și mijloacele de întărire a relațiilor dintre cele două țări.

● LA ATENA AU DECLARAT GREVA 10 000 DE MUNCITORI ȘI FUNCȚIONARI de la compania electrică de stat „Dei” cerînd îmbunătățirea asigurărilor sociale. În centrul Atenei a avut loc o demonstrație a 4 000 de funcționari economici în sprijinul revendicărilor lor economice.

marginalii

Valabilă sau înghețată?

După puternicul seism care a zguduît, acum cîteva zile la Bruxelles, Piața comună, cercurile interesate au început să se dezmeticască și să facă tatonări, spre a vedea dacă există vreo țesătură din impas. Agenția France Presse a urmărit, joi, gradățile nuanțate prin care au trecut ecorile seintei ordinare a ambasadorilor „celor șase” din aceeași zi.

„Reuniunea de la 26 iulie a miniștrilor Pieței comune, relatează agenția, rămîne pînă acum valabilă. Ambasadorii celor șase au confirmat acest lucru în cursul reuniunii de azi de dimineață. Reprezentantul francez n-a făcut nici o observație”.

În aceeași zi, mai tîrziu, o altă relațare spunea:

„Piața comună continuă deocamdată să funcționeze normal la Bruxelles. În cursul acestei reuniuni (a ambasadorilor) a fost evocată sesiunea Consiliului ministerial al celor șase. Reprezentantul francez n-a făcut observații cu privire la această întîlnire. Contrariu unor informații senzationale, nici o discuție n-a avut loc între reprezentanții permanenți asupra importantei acestei sesiuni. În cercurile franceze se subliniază că pînă în prezent n-a fost dată nici o indicație din surse oficiale că Franța ar avea intenția să boicoteze sesiunea de la 26 iulie”.

O relațare următoare anunța: „Cel mai bun observator apreciază că acțiunile unuia sau mai multor state membre (ale C.E.E.) ar avea mai multe șanse de a împiedica o înțelegere a Pieței comune, decît inițiativa Comisiei (Hallstein)”.

În sfîrșit, o ultimă comunicare a aceeașii agenții spune: „În legătură cu informațiile, potrivit cărora Franța va fi reprezentată la sesiunea din iulie a Consiliului ministerial al celor șase, ni se indică, din cercurile autorizate (de la Paris) că, în împrejurările prezente, ar fi de neconceput reuniuni ale Pieței comune la scară ministerială”.

Avînd în vedere că „reprezentantul francez n-a făcut nici o observație”, se pune întrebarea: activitatea Pieței comune este „valabilă” sau „înghețată”?

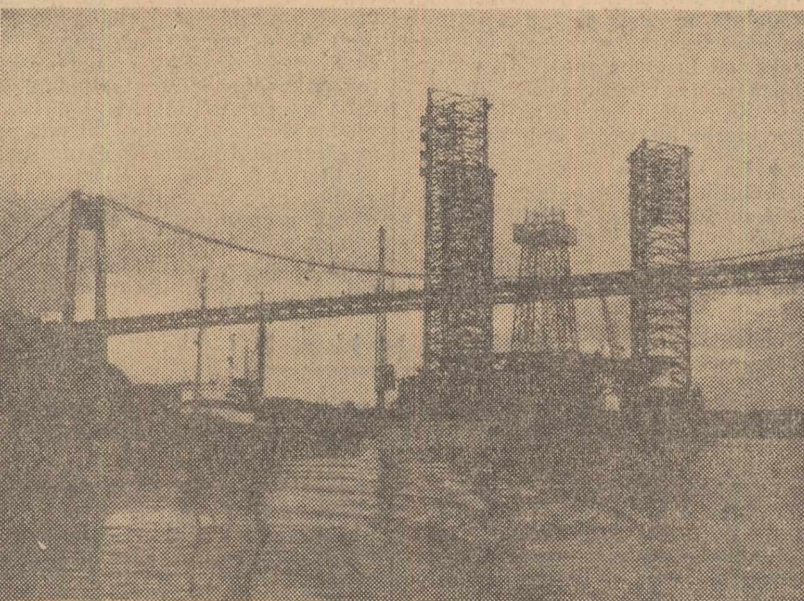
Gală de filme românești la Viena

VIENA 3 (Agerpres). — În cadrul unei gale de filme românești recent prezentate la Viena sub auspiciile Asociației de prietenie Austria-România, vicepreședintele Asociației, Karl Dien, a vorbit despre succesele obținute de poporul român în ultimii ani și despre perspectivele de dezvoltare ale României.

Șahul Iranului și-a încheiat vizita în Uniunea Sovietică

MOSCOVA 3 (Agerpres). — Șahul Iranului, Mohamed Reza Pahlevi și-a încheiat vizita oficială de două săptămîni în U.R.S.S. În comunicatul dat publicității, în urma vizitei, se subliniază că ambele părți „sînt gata să dezvolte mai departe relațiile prietenești de bună vecinătate, să lărgească considerabil colaborarea economică, tehnico-științifică și culturală”.

Subliniînd părerea comună a U.R.S.S. și Iranului în privința necesității destinderii încordării internaționale, realizării unui acord în problema dezarmării generale și totale, însemnătății întăririi O.N.U., comunicatul menționează profundă neliniște a ambelor părți în legătură cu situația din Asia de sud-est și din alte regiuni ale lumii, fiind de acord „că toate litigiile internaționale trebuie rezolvate pe cale pașnică, în conformitate cu principiile Cartei O.N.U.”. În comunicat se a-cuză „condamna colonialismul în toate manifestările lui” declară că „sprijin țărilor și popoarele care luptă pentru eliberarea națională, pentru independența politică și economică”.

Grupul de studiu al tunelului care urmează să fie construit sub Canalul Minecii folosește această platformă de foraj Neptun I pentru prospecțiuni în vederea marii lucrări.

Azi alegeri pentru Camera Superioară a Japoniei

TOKIO 3 (Agerpres). — Alegerile care încep astăzi în Japonia pentru reînnoirea mandatelor unui număr de 127 de deputați (jumătate plus doi) din Camera Superioară sînt apreciate de agenția Associated Press drept „prima verificare reală a popularității cabinetului format de Sato acum opt luni”. Cu o bază subliniată încă de la începutul campaniei electorale, prin renunțarea la planul de stabilizare a economiei, prin po-

ziția sa favorabilă politicii externe americane, partidul de guvernămînt Liberal Democrat se află în fața unui puternic adversar — Partidul Socialist din Japonia și cercurile de stînga din țară. „Sato ar avea nevoie de un mandat masiv pentru a-și consolida poziția — apreciază Associated Press — dar majoritatea sondajelor efectuate în opinia publică îl prezic pierderea a cel puțin cinci mandate”.